

คุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่และบุคลากร :
กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

รชพล ศรีขาวรส¹

สนธิ์ บางยี่ขัน²

ผิน ปานขาว³

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และเงินเดือน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ คณะผู้บริหาร เจ้าหน้าที่และบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว อำเภอกำแพงแสนจังหวัดนครปฐม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล อันประกอบไปด้วย 2 ตอนด้วยกัน 1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่เจ้าหน้าที่และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว จำนวน 75 คน ผู้วิจัยได้กำหนดเอากลุ่มอย่างจากประชากรทั้งหมดมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) (Standard Deviation) ค่า t-test

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่และบุคลากร โดยแจกแจงหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของคะแนน จากการตอบแบบสอบถาม ที่วัดปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่และบุคลากรบุคลากร 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและเป็นธรรม ด้านสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการพัฒนาความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน ด้านคุณค่าทางสังคม หรือ การทำงานร่วมกัน

ผลการศึกษา

พบว่าระดับคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน สะท้อนให้เห็นถึง การบริหารจัดการในด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะดูแล เจ้าหน้าที่และบุคลากรในองค์กรได้อย่างทั่วถึง หรือไม่มีศักยภาพเพียงพอ ที่จะทำให้ เจ้าหน้าที่และบุคลากรมีความไม่มีความเชื่อมั่น หรือมั่นใจในหน่วยงานตนเอง ดังนั้นแนวแก้ไขในระยะยาว ผู้บริหารระดับสูง หมายถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานเป็นที่ตั้ง สร้างความเสมอภาค และเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในองค์กร ซึ่งในส่วนของผู้บริหารและบุคลากร

¹ (ดร.), อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนครราชสีมา

² (รองศาสตราจารย์), อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยรามคำแหง

³ (รองศาสตราจารย์), อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนครราชสีมา

จะต้องปรับตัวในเข้ากับสถานการณ์ ด้วยการใช้จ่ายอย่างประหยัด และอดออม นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นแนวในการดำเนินชีวิต ทั้งนี้ ก็เพื่อความอยู่รอด และมั่นคงกับตัวเราเอง

คำสำคัญ : คุณภาพชีวิต ,การทำงาน, เจ้าหน้าที่และบุคลากร

Abstract

The purpose of the research on the quality of working life of the staff who work at Wangnamkhiao Sub-district Administrative Organization, Kamphaengsaen, Nakhonprathom is to study the quality of the staff's working life, classified by personal status, sex, age, education, position, duration of operation and salaries. The samples include executive officers and personnels on duty at the Wangnamkhiao Sub-district Administrative Organization, Kamphaengsaen, Nakhonprathom,

In this quantitative oriented research, the researchers used the questionnaire as the research tool. The questionnaire, composed of two mainly parts which are 1) respondents' personal data and 2) questions concerning the quality of working life, was spread to 75 persons who are working at Wangnamkhiao Sub-district Administrative Organization in all levels. The data gathered from the questionnaire were analyzed by the data analysis software based on 5 different issues: 1) adequate and reasonable salary, 2) good health and security on work, 3) capability development, 4) stability and progress, and 5) social value or co-operation.

The result of study demonstrates that the quality of working life of Wangnamkhiao Sub-district Administrative Organization's staff is at moderate level in all aspects, reflecting the slowdown in economic growth at the present, as well as the organization administration quality which could not support its personnel sufficiently and efficiently, leading to the lack of reliability and confidence upon the organization itself.

According to the study result, The researchers suggest that the organization leaders or the authority base themselves on good governance policy so that the administration could be conducted fairly and equally. The organization personnel should adapt themselves to suit their own living condition with the current economic situation by being cautious on the expenses, learning to do proper saving, and deliberately comprehending the philosophy of sufficiency economy which could be a powerful principles for living a good life.

Keywords : Life quality , Working , Authority and personality.

บทนำ

การทำงานมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งถือว่าการทำงานเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่ปฏิบัติมากกว่ากิจกรรมใดๆ และในอนาคตอันใกล้มนุษย์จำเป็นต้องใช้เวลาของชีวิตเกี่ยวข้องกับการทำงานเพิ่มขึ้นไปอีก คุณภาพชีวิตของการทำงานมีความสำคัญยิ่งในการทำงาน เพราะคนเป็นทรัพยากรที่สำคัญ ในปัจจุบันคนเราทำงานเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้และตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ดังนั้นสถานที่ทำงานต้องมีความเหมาะสมคือ ทำให้เกิดความสุข ความมั่นคง หากเกิดความรู้สึกที่ดีต่องาน จะส่งผลดีต่อทั้งตัวบุคคลและองค์กร คุณภาพชีวิตการทำงานส่งผลต่อองค์กร 3 ประการคือ 1.ช่วยเพิ่มผลผลิตขององค์กร 2.ช่วยเพิ่มขวัญและกำลังใจของผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนเป็นแรงจูงใจในการทำงาน 3.ช่วยปรับปรุงสภาวะของพนักงาน

1. คุณภาพชีวิตการทำงานคือการสร้างสรรค์บรรยากาศที่จะทำให้ผู้ใช้แรงงานได้รับความพึงพอใจในการทำงานสูงขึ้น โดยผ่านการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาสำคัญขององค์กรเพื่อให้พนักงานหรือแรงงานได้รับความพึงพอใจสูงขึ้น ซึ่งแบ่งเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้ คุณภาพชีวิตการทำงานในความหมายที่กว้าง หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ซึ่งประกอบด้วย ค่าจ้าง ชั่วโมงการทำงาน สภาพแวดล้อมการทำงาน ผลประโยชน์และบริการ ความก้าวหน้าในการทำงาน และการมีมนุษยสัมพันธ์ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นแรงจูงใจและความพึงพอใจสำหรับคนทำงาน

2. คุณภาพชีวิตการทำงานในความหมายอย่างแคบ คือ ผลที่มีต่อคนทำงาน ซึ่ง หมายถึง การปรับปรุงในองค์กรและลักษณะงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานควรได้รับการ พิจารณาเป็นพิเศษสำหรับการส่งเสริมระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของแต่ละบุคคล และรวมถึงความต้องการของพนักงานในเรื่องความพึงพอใจในงาน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่จะมีผลต่อสภาพการทำงานของเขาด้วย

3. คุณภาพชีวิตการทำงานในแง่มุมที่หมายถึงการคำนึงถึงความเป็นมนุษย์ในการทำงาน (Humanization of Work) ซึ่งประเทศฝรั่งเศสและประเทศที่พูดภาษาฝรั่งเศสใช้ คำว่า การปรับปรุงสภาพการทำงาน (Improvement of Working Condition) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ใช้คำว่า การคุ้มครองแรงงาน (Workers' Protection) กลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย หรือใน ญี่ปุ่นใช้คำว่าสภาพแวดล้อมการทำงาน (Working Environment) และความเป็นประชาธิปไตยในสถานที่ทำงาน (Democratization of the Workplace) คุณภาพชีวิตการทำงานมีความหมายครอบคลุมถึงวิธีการ แนวปฏิบัติหรือเทคโนโลยีที่ส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจมากขึ้น ในการปรับปรุงผลลัพธ์ทั้งขององค์กรและปัจเจกบุคคล ตามลำดับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนพ.ศ. 2551 ซึ่งบังคับใช้เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2551 อันเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการ โดยเป็นการยก ร่างเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสามารถเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนภารกิจของประเทศให้เหมาะสม และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) และให้การบริหารทรัพยากรบุคคลในภาคราชการสอดคล้องกับแนวทางการบริหารราชการแนวใหม่อย่างแท้จริง โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นฉบับแรกและฉบับเดียวที่ได้กล่าวถึงการบริหารงานบุคคลภาครัฐและให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการซึ่งมีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการพลเรือนในหลายมาตรากำหนดให้ส่วนราชการให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่มีความทันสมัยและเป็นสากลโดยเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานควบคู่กับการดูแลคุณภาพชีวิตสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานช่วยให้ข้าราชการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพประกอบไปด้วยมาตรา 13 (8) สำนักงานก.พ. มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมประสานงาน เผยแพร่ให้คำปรึกษาแนะนำและดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการและการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตสำหรับทรัพยากรบุคคลภาครัฐมาตรา 34 การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนต้องเป็น ไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ ต่อภารกิจของรัฐ

ความมีประสิทธิภาพและความคุ้มค่าโดยให้ข้าราชการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพคุณธรรมและมีคุณภาพชีวิตที่ดี และหมวด 4 การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการมาตรา 72 ให้ส่วนราชการมีหน้าที่ที่ดำเนินการให้มีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อให้ข้าราชการพลเรือนสามัญมีคุณภาพคุณธรรมจริยธรรมคุณภาพชีวิตมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดจากกรอบนโยบายที่ชัดเจนทางกฎหมายในพระราชบัญญัติฉบับนี้สำนักงาน ก.พ. หน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการบริหารทรัพยากรบุคคล แนวใหม่ในราชการพลเรือนมีเป้าหมายสูงสุดเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐและตอบสนองความต้องการของประชาชนตามนโยบายของรัฐกรมบัญชีกลางได้มีการปรับเปลี่ยนบทบาทด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลในภาคราชการโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับส่วนราชการในการบริหารทรัพยากรบุคคลของตนเองตามหลักปรัชญาการบริหารงานสมัยใหม่ที่ผู้บริหารสายงานหลักคือผู้บริหารทรัพยากรบุคคลที่แท้จริงด้วยเหตุนี้ระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลแนวใหม่จึงต้องเป็นระบบที่สร้างความคล่องตัวให้แก่ผู้บริหารไม่ติดขัดอยู่กับกฎระเบียบและต้องเป็นระบบที่เกื้อหนุนต่อการทำงานเชิงยุทธศาสตร์ช่วยให้ส่วนราชการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ในขณะเดียวกันหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหนึ่งของรัฐที่มีความสำคัญต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญว่าด้วยการกระจายอำนาจในปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดสรร การกระจายสวัสดิการของรัฐ และการจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนจำเป็นต้องมีผู้บริหาร คณะผู้บริหาร พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ และบุคลากร ที่ได้รับการแต่งตั้งบรรจุและโอนมา ทั้งที่เป็นลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราวที่จ้างตามภาระงาน ฉะนั้นหน่วยงานนี้ จึงควรให้การดูแลความเป็นอยู่ และคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่และบุคลากรด้วย

ขอบเขตของปัญหา

จากสภาพปัญหาดังกล่าว คณะผู้วิจัยในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่และนักวิชาการที่อยู่ใกล้ชิดกับหน่วยงานแห่งนี้ ได้เห็นความสำคัญเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่และบุคลากร จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “คุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม” ซึ่งผลการศึกษาน่าจะนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการจัดสวัสดิการสำหรับเจ้าหน้าที่และบุคลากรในหน่วยงานได้ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว อำเภอกำแพงแสน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่งระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และเงินเดือน

เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

คุณภาพชีวิตของการทำงานมีความสำคัญยิ่งในการทำงาน เพราะคนเป็นทรัพยากรที่สำคัญ ในปัจจุบันคนเราทำงานเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้ และตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ดังนั้นสถานที่ทำงานต้องมีความเหมาะสม คือ ทำให้เกิดความสุข ความมั่นคง หากเกิดความรู้สึกที่ดีต่องาน จะส่งผลดีต่อทั้งตัวบุคคลและ

องค์กร คุณภาพชีวิตการทำงานส่งผลต่อองค์กร 3 ประการคือ 1.ช่วยเพิ่มผลผลิตขององค์กร 2.ช่วยเพิ่มขวัญและกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานตลอดจนเป็นแรงจูงใจในการทำงาน 3.ช่วยปรับปรุงสภาวะของพนักงาน

คุณภาพชีวิตการทำงานคือการสร้างสรรค์บรรยากาศที่จะทำให้ผู้ใช้แรงงานได้รับความพึงพอใจในการทำงานสูงขึ้นโดยผ่านการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาสำคัญขององค์กรเพื่อให้พนักงานหรือแรงงานได้รับความพึงพอใจสูงขึ้น ซึ่งแบ่งเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

1. คุณภาพชีวิตการทำงานในความหมายที่กว้าง หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตการทำงาน ซึ่งประกอบด้วย ค่าจ้าง ชั่วโมงการทำงาน สภาพแวดล้อมการทำงาน ผลประโยชน์และบริการ ความก้าวหน้าในการทำงาน และการมีมนุษยสัมพันธ์ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นแรงจูงใจและความพึงพอใจสำหรับคนทำงาน

2. คุณภาพชีวิตการทำงานในความหมายอย่างแคบ คือ ผลที่มีต่อคนทำงาน ซึ่ง หมายถึง การปรับปรุงในองค์กรและลักษณะงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานควรได้รับการ พิจารณาเป็นพิเศษสำหรับการส่งเสริมระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของแต่ละบุคคล และรวมถึงความต้องการของพนักงานในเรื่องความพึงพอใจในงาน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่จะมีผลต่อสภาพการทำงานของเขาด้วย

3. คุณภาพชีวิตการทำงานในแง่มุมที่หมายถึงการคำนึงถึงความเป็นมนุษย์ในการทำงาน (Humanization of Work) ซึ่งประเทศฝรั่งเศสและประเทศที่พูดภาษาฝรั่งเศส ใช้คำว่า การปรับปรุงสภาพการทำงาน (Improvement of Working Condition) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ใช้คำว่า การคุ้มครองแรงงาน (Workers' Protection) กลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย หรือใน ญี่ปุ่นใช้คำว่าสภาพแวดล้อมการทำงาน (Working Environment) และความเป็นประชาธิปไตยในสถานที่ทำงาน(Democratization of the Workplace) คุณภาพชีวิตการทำงานมีความหมายครอบคลุมถึงวิธีการ แนวปฏิบัติหรือเทคโนโลยีที่ส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจมากขึ้น ในการปรับปรุงผลลัพธ์ทั้งขององค์กรและปัจเจกบุคคล (พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือนพ.ศ. 2551)

คุณภาพชีวิตการทำงาน หมายถึง การทำงานที่มีศักดิ์ศรีเหมาะสมกับเกียรติภูมิของความเป็นมนุษย์ของบุคลากร ซึ่งเป็นชีวิตการทำงานที่ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ และสามารถสนองความจำเป็นพื้นฐานของมนุษย์ในแต่ละยุค ดิน ปรัชญพฤทธิ (2533, หน้า 266) นอกจากนั้นแล้ว คุณภาพชีวิตในการทำงาน ยังเป็นความสัมพันธ์กันระหว่างความรู้สึกรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการทำงานและการทำงานที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นความรู้สึกพึงพอใจของบุคคลตามการรับรู้ของแต่ละบุคคล ซึ่งจะแตกต่างกันตามภูมิหลัง และลักษณะเฉพาะตัวบุคคลที่แตกต่างกันมากมาย และการทำงานที่มีผลต่อการดำรงชีวิตของบุคคล เป็นการผสมผสานกันระหว่างงานกับชีวิต ผู้ปฏิบัติงานสามารถผสมผสานงานและชีวิตส่วนตัวได้อย่างกลมกลืนจะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการปฏิบัติงาน มีความรู้สึกพึงพอใจ มีความรู้สึกมั่นคง และผลงานที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม อันจะนำไปสู่การดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข นั่นเอง สมหวัง โอชารส (2542, หน้า 45 อ้างถึงใน นาริรัตน์ สร้อยสกุล, 2544, หน้า10)

คุณภาพชีวิตในการทำงานตามแนวคิดของ Richard E. Walton (อ้างถึงใน ผจกญ เฉลิมสาร, 2540, หน้า 24) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะสำคัญที่ประกอบขึ้นเป็นคุณภาพชีวิตการทำงานในหนังสือ Criteria for Quality of Working life โดยแบ่งออกเป็น 8 ประการ คือ

1. ค่าตอบแทนที่เป็นธรรมและเพียงพอ (adequate and fair compensation) หมายถึง การที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับค่าจ้าง เงินเดือน ค่าตอบแทน และผลประโยชน์อื่นๆ อย่าง เพียงพอกับการมีชีวิตอยู่ได้ตามมาตรฐานที่ยอมรับกัน โดยทั่วไป และต้องเป็นธรรม เมื่อเปรียบเทียบกับงานหรือองค์กรอื่นๆ ด้วย

2. สิ่งแวดล้อมที่ถูกลักษณะและปลอดภัย (safe and healthy environment) หมายถึง สิ่งแวดล้อมทั้งทางกายภาพและทางด้านจิตใจ นั่นคือ สภาพการทำงานต้องไม่มีลักษณะที่ต้องเสี่ยงภัยจนเกินไป และจะต้องช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกสะดวกสบาย และไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย

3. เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้พัฒนาความรู้ความสามารถได้เป็นอย่างดี (development of human capacities) งานที่ปฏิบัติอยู่นั้นจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้ใช้และพัฒนาทักษะความรู้อย่างแท้จริงและรวมถึงการมีโอกาสได้ทำงานที่ตนยอมรับว่าสำคัญและมีความหมาย

4. ลักษณะงานที่ส่งเสริมความเจริญเติบโตและความมั่นคงให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน (growth and security) นอกจากงานจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถแล้วยังช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีโอกาสก้าวหน้า และมีความมั่นคงในอาชีพ ตลอดจนเป็นที่ยอมรับทั้งของเพื่อนร่วมงานและสมาชิกในครอบครัวของตน

5. ลักษณะงานมีส่วนส่งเสริมด้านบูรณาการทางสังคมของผู้ปฏิบัติงาน (social integration) ซึ่งหมายความว่างานนั้นช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีโอกาสสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นๆ รวมถึงโอกาสที่เท่าเทียมกันในความก้าวหน้าที่ตั้งอยู่บนฐานของระบบคุณธรรม

6. ลักษณะงานที่ตั้งอยู่บนฐานของกฎหมายหรือกระบวนการยุติธรรม (Constitutionalism) ซึ่งหมายถึงวิถีชีวิต และวัฒนธรรมในองค์กรจะส่งเสริมให้ เกิดการเคารพสิทธิส่วนบุคคลมีความเป็นธรรมในการพิจารณาให้ผลตอบแทนและรางวัล รวมทั้งโอกาสที่แต่ละคนจะได้แสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย มีเสรีภาพ ในการพูด มีความเสมอภาค และมีการปกครองด้วยกฎหมาย

7. ความสมดุลระหว่างชีวิต กับการทำงาน โดยส่วนรวม (the total life space) เป็นเรื่องของ การเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้ใช้ชีวิตในการทำงานและชีวิตส่วนตัวนอก องค์กรอย่างสมดุล นั่นคือต้องไม่ปล่อยให้ ผู้ปฏิบัติงานได้รับความกดดันจากการปฏิบัติงานมากเกินไป ด้วยการกำหนดชั่วโมงการทำงานที่เหมาะสมเพื่อหลีกเลี่ยง การที่ต้องคร่ำเคร่งอยู่กับงานจนไม่มีเวลาพักผ่อน หรือได้ใช้ชีวิตส่วนตัวอย่างเพียงพอ

8. ลักษณะงานมีส่วนเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับสังคมโดยตรง (social relevance) ซึ่งนับเป็นเรื่องที่สำคัญประการหนึ่ง ที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องรู้สึก และยอมรับว่าองค์กรที่ตนปฏิบัติงานอยู่นั้นรับผิดชอบต่อสังคมในด้านต่างๆ ทั้งในด้านผลผลิต การจำกัดของเสีย การรักษาสภาพแวดล้อม การปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างงาน และเทคนิคด้านการตลาด

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า คุณภาพชีวิตของการทำงานมีความสำคัญยิ่งในการทำงาน เพราะคนเป็นทรัพยากรที่สำคัญ คนเราทำงานเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้ และตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ดังนั้น สถานที่ทำงานต้องมีความเหมาะสม คือ ทำให้เกิดความสุข ความมั่นคง หากเกิดความรู้สึกที่ดีต่องาน ก็จะส่งผลดีต่อทั้งตัวบุคคล และองค์กรด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล อันประกอบไปด้วย 2 ตอนด้วยกัน 1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่ และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว จำนวน 75 คน ผู้วิจัยได้กำหนดเอาประชากรทั้งหมดมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) (Standard Deviation) ค่า t-test

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่และบุคลากรโดยแจกแจงหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของคะแนน จากการตอบแบบสอบถาม ที่วัดปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่และบุคลากรบุคลากร 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและเป็นธรรม ด้านสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการพัฒนาความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน ด้านคุณค่าทางสังคม หรือ การทำงานร่วมกัน

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษา พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่ และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและเป็นธรรม ด้านสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการพัฒนาความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน ด้านคุณค่าทางสังคม หรือ การทำงานร่วมกัน ที่ผลการวิจัยออกมาเช่นนี้ สะท้อนให้เห็น ถึง การบริหารจัดการในด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะดูแล เจ้าหน้าที่และบุคลากรในองค์กร ได้อย่างทั่วถึง หรือไม่มีศักยภาพเพียงพอ ที่จะทำให้ เจ้าหน้าที่และบุคลากรมีความไม่มีความเชื่อมั่น หรือมั่นใจในหน่วยงานของตนเอง

อภิปรายผล

1. ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอ และเป็นธรรมพบว่า คุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่ และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายชื่อ ยังพบว่า ทุกชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ที่ผลการศึกษาออกมาเช่นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงสภาพการณ์ปัจจุบัน อยู่ในช่วงเศรษฐกิจซบเซา รายได้ หรือเงินเดือน ของเจ้าหน้าที่และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว ที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีผลกระทบไปทุกภาคส่วนของสังคม และไปสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารี สังข์ศิลป์ชัย (2547, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตในการทำงานของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมสูงมากเกือบทุกด้าน มีเพียงด้านเดียวคือ การได้รับค่าตอบแทนหรือเงินชดเชยที่เพียงพอและเป็นธรรม ที่อยู่ในระดับปานกลาง

2. ด้านสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า คุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายชื่อ ยังพบว่า ทุกชื่อ อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ที่ผลการศึกษาออกมาเช่นนี้ แสดงให้เห็นว่า การบริหารจัดการในด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะดูแลเจ้าหน้าที่และบุคลากรในองค์กร ได้อย่างทั่วถึง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงาน วิจัยของทวีศักดิ์ อุดมะมุณี (2546, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เทศบาล กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลป่าดงเบขาร์ พบว่า เจ้าหน้าที่เทศบาลมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง

3. การพัฒนาความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน พบว่า คุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายชื่อ ยังพบว่า ทุกชื่อ อยู่ในระดับ

ปานกลางเช่นเดียวกัน ที่ผลการศึกษาออกมาเช่นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงภาพรวมในการบริหารจัดการของคณะผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ควรมองข้ามในส่วนนี้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ Walton (อ้างถึงใน ฤทธิญา เมธาธรรมสาร, 2548, หน้า 12-13) กล่าวไว้ว่า โอกาสในการพัฒนาความสามารถของบุคคล (development of human capacities) คือ โอกาสในการพัฒนาและการใช้ความสามารถของพนักงานในการปฏิบัติงานตามทักษะ และความรู้ที่มี ซึ่งจะทำให้พนักงานรู้สึกว่าคุณค่า และรู้สึกท้าทายในการทำงาน ได้ใช้ความสามารถในการทำงานเต็มที่ รวมทั้งความรู้สึกว่าตนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานด้วย

4. ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในการทำงานโดยรวมพบว่า คุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ที่ผลการศึกษาออกมาเช่นนี้ แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการในด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว ยังไม่มีศักยภาพที่เพียงพอ ที่จะทำให้เจ้าหน้าที่บุคลากรมีความมั่นใจในหน่วยงานตนเอง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงาน วิจัยของพรทิพย์ ทับทิมทองคำ (2540, บทคัดย่อ) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันกับคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยศึกษาระดับความผูกพันและคุณภาพชีวิตการทำงาน 8 ด้านของข้าราชการ ผลการศึกษา พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ใน ด้านความมั่นคง และความก้าวหน้าในการทำงานโดยรวม อยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ด้านการพัฒนางาน ด้วยการส่งไปศึกษาดูงาน และการฝึกอบรม

5. ด้านคุณค่าทางสังคม และการทำงานร่วมกันโดยรวมพบว่า คุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่ และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาข้อก็ยัง พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ที่ผลการศึกษาออกมาเช่นนี้ แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว ไม่มีประติสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งระหว่างเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งสอดคล้องกับงาน วิจัย อรุณี สุมโนมหาอุดม (2542, บทคัดย่อ) เรื่องคุณภาพชีวิตการทำงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และข้าราชการที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อคุณภาพชีวิตการทำงานที่ต่างต่างกัน และความผูกพันกับงานมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับคุณภาพชีวิตการทำงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการอภิปรายผลของการศึกษา เรื่องคุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่ และบุคลากร : กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ซึ่งผลการศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ดังที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งผู้วิจัยมีประเด็นที่ควรนำมาเสนอแนะดังนี้

1.1 ด้านที่ได้คะแนนน้อยสุดจากผลการวิจัย คือ ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและเป็นธรรม เงินเดือนที่เจ้าหน้าที่ และบุคลากรได้รับไม่เพียงพอต่อการครองชีพในปัจจุบัน หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารระดับสูง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรนำไปปรับปรุงแก้ไข และในส่วนของเจ้าหน้าที่ และบุคลากรเอง ก็ต้องให้ความรักและศรัทธากับงานที่ทำ ประหยัด อดออม ชีดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต

1.2 ในส่วนของด้านอื่นๆ เช่น ด้านสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในการทำงาน ด้านคุณค่าทางสังคม และการ

ทำงานร่วมกัน ซึ่งในแต่ละด้าน ก็ควรจะมีการนำมาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นการสร้างแรงจูงใจ หรือขวัญกำลังใจ และให้โอกาสในการพัฒนา และการใช้ความรู้ ความสามารถของพนักงานในการปฏิบัติงานตามทักษะ และความรู้ที่มี ซึ่งจะทำให้พนักงานรู้สึกว่าคุณค่า และรู้สึกท้าทายในการทำงาน ที่ได้ใช้ความสามารถในการทำงานเต็มที่ รวมทั้งมีความรู้สึกว่าคุณได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

ควรจะทำเรื่อง ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานในองค์กรการบริหารส่วนตำบลวังน้ำเขียว อำเภอกำแพงแสน หรือ พื้นที่ที่ใกล้เคียง ผลการวิจัยจะได้นำมาเป็นข้อเปรียบเทียบ เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- คุณภาพชีวิตการทำงาน (Quality of Work Life).สืบค้นข้อมูล เมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2555 จาก www.rongkwangvet.igetweb.com/index.php?mo=3&art=231721
- จำเนียร จวงตระกูล.คุณภาพชีวิตในการทำงาน(Quality of Work Life).สืบค้นข้อมูลเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2555 จาก www.blcigroup.com/backend/work/file/09820221557.pdf
- ดร. ทศนา แสงศักดิ์.คุณลักษณะที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี(Charateristics Affecting Quality of Work Life of SchoolAdministrators in Pathumthani Educational Service Area Office).สืบค้นข้อมูลเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2555 จาก www.edu.buu.ac.th/journal/.../Link_Journal%20edu_18_1_4.pdf
- ดิน ปรัชญพฤตย์. (2533). สภาพแวดล้อมของการบริหารกับการพัฒนาองค์กร. กรุงเทพมหานคร :โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทวีศักดิ์ อุดมะมุณีชัย. (2546). ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เทศบาล: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลป่าดงเขารีย์. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นารีรัตน์ สร้อยสกุล. (2544). คุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการจเรตำรวจในสำนักงานจเร ตำรวจ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญแสง ชีระภากร. (2533). การปรับปรุงคุณภาพชีวิตการทำงาน. จุลสารพัฒนาข้าราชการพลเรือน. 1:5-12
- ผจญ เฉลิมสาร. (ม.ป.ป.). คุณภาพชีวิตการทำงาน. <http://www.thaimarketcenter.com/ecommerce/pawana/images/เอกสาร/คุณภาพชีวิต.doc>
- พรทิพย์ ทัฬหิมทองคำ. (2540). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันกับคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์(การศึกษาต่อเนื่อง). มหาวิทยาลัยรามคำแหง[Online].Available.URL: <http://server2.tiac.or.th/thesis>
- ภัทรพล เจริญเกาะ. (2547). คุณภาพชีวิตในการทำงานของอาจารย์วิทยาลัยพัฒนการชนบุรี.ภาคนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ภาณุภาคย์ พงศ์อดิชาติ.สมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน(Work-Life Balance).สืบค้นข้อมูลเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 จาก [ww.ocsc.go.th/ocscms/uploads/File/WLB%20_1.pdf](http://www.ocsc.go.th/ocscms/uploads/File/WLB%20_1.pdf)

ภูวนัย น้อยวงศ์. (2541). **คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม**. อีเล็กทรอนิกส์: ศึกษากรณีเฉพาะบริษัทบีบีแอนด์ไทย จำกัด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร.

มาตรฐานระบบบริหารจัดการ **คุณภาพชีวิตการทำงานในสถานประกอบการ**. สืบค้นข้อมูลเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 จาก www.masai.or.th/services_other_th.php?servicesid=5&otherid

ระเบียบการและคู่มือสมัครเข้าเป็นนักศึกษาใหม่. **สมัครสอบส่วนภูมิภาค** ปีการศึกษา 2551. มหาวิทยาลัยรามคำแหง

วิริยะ สว่างโชติ. ค้นเมื่อ 30 กันยายน 2552. จากเว็บไซต์ <http://www.thaingo.org> www.idis.ru.ac.th > ... > บริหารธุรกิจ > Organization

ศิริวรรณ ช้อนขำ. (2549). **คุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานส่วนตำบล. กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง**. การค้นคว้าอิสระ (PS796). ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2550. **ทฤษฎีสองปัจจัย** สืบค้นข้อมูล เมื่อ 8 มิถุนายน 2558 จาก www.archive.lib.cmu.ac.th/full/t

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. **ฐานข้อมูลการวิจัยการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม**. <http://www.thaiedresearch.org/result/result.php?r=195>

สุขชัย สิทธิปาน. (2546). **คุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่งานปฏิบัติการศูนย์ ควบคุมจราจรทางอากาศ**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตในการทำงาน. สืบค้นข้อมูล เมื่อ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 จาก www.gotoknow.org/blogs/380162

อรุณี สุมโนมหาอุดม. (2542). **คุณภาพชีวิตการทำงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงาน คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อริ สัจจิตพิชัย. (2547). **คุณภาพชีวิตการทำงานของครูผู้สอนในโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

Herzberg . ทฤษฎีสองปัจจัย สืบค้นข้อมูล เมื่อ 8 มิถุนายน 2558 จาก www.archive.lib.cmu.ac.th/full/t

Krejcic and Morgan.(1970) **ตารางลุ่มกลุ่มตัวอย่าง**. สืบค้นข้อมูล เมื่อ 8 มิถุนายน 2558 จาก www.sites.google.com

Maslow, A.H.(1970). **Motivation and personality** (2nd ed.). New York : Harper & Row. Walton, R.E. (1974, June 12). Improving the Quality of work life. Harvard Business, 149, pp. 10-35.

Maslow, A.H.(1970). **ทฤษฎีความต้องการ** สืบค้นข้อมูล เมื่อ 8 มิถุนายน 2558 จาก www.th.wikipedia.org

ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง
ORGANIZATIONAL COMMITMENT OF THE POLICEMEN AT THE FIRST HIGHWAYS POLICE
CENTRAL DIVISION

ทองดี ไพศาล¹

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1.เพื่อศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจ กองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง จำนวน 188 คน และนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต่างๆโดยใช้สถิติที่ทดสอบ (t-test) ในกรณีที่มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้มี 2 กลุ่ม และในการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไปใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิดทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

ผลการศึกษาพบว่า

ระดับความผูกพันต่อองค์กรข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ ด้านความผูกพันต่อเพื่อนร่วมงาน รองลงมา ด้านความผูกพันต่องานที่ปฏิบัติ ด้านความคาดหวังที่จะได้รับการตอบสนองจากองค์กร ด้านความผูกพันต่อองค์กรและด้านความผูกพันต่อผู้บังคับบัญชา

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าตัวแปรระดับการศึกษา ที่ต่างกันมีความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 2 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐาน ข้อที่ 3 ส่วนตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพ ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ที่แตกต่างกัน มีความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน ข้อที่ 1,2,4,5 และ 6

คำสำคัญ: ความผูกพันต่อองค์กร, ข้าราชการตำรวจ

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการภาครัฐ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

Abstract

The study is intended. 1) to study the binding to the Organization of police supervision Division 1 Division of special operations police regulations of the national police. 2) to compare educational level of government commitment to the organization, corporate Division 1 Division of special operations police regulations of the National Police. By personal factors.

This research, Research survey (survey research) tool used to collect questionnaire data is created with the research sample. Police division is directed. Police special operations division 1 regulations national police of 188 people and the information has been processed by computer. Finished using the statistics for social science research. Statistics based on data analysis is the frequency percentage of the average value standard deviation. Statistical test the difference between different variables. Using statistical (t-test) in the case of samples using a 2 group and the comparison samples from up to 3 groups. Use the same type of analysis of variance (one-way Analysis of Variance)

The research found The level of commitment to the Organization of police supervision division 1 division of special operations police regulation police. Overall in the medium and is given by order of the income of the average maximum to a minimum is the attachment to the secondary colleagues. Attachment to the work practices. The expectations that will receive a response from the organization. Confidence in the organization and commitment to the commander.

The hypothesis testing showed that variables at different levels of education are bound to the organization of the police division 1 Division command police spies. National police difference is statistically significant at 0.05 level. The recognition of assumptions above 3 variables as gender, age, status level and duration of operation vary. Is bound to the organization of the police division 1 division special operations police regulations of the national police are not different. Which rejected any hypothesis that 1,2,4,5 and 6

Keyword: Organizational Commitment, the police commissioner.

บทนำ

จากการเปลี่ยนแปลงของสังคมทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ได้ส่งผลกระทบต่อในเชิงลบก่อให้เกิดอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ อย่างมากมาย ซึ่งจะมีความซับซ้อนเป็นกระบวนการมีการกระทำผิดซ้ำๆ ซากๆ มากขึ้น ประกอบกับวิถีชีวิตและค่านิยมของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปจากการมีปฏิสัมพันธ์กันแบบสมานฉันท์ เป็นการสัมพันธ์แบบต่างตอบแทนมากขึ้นความร่วมมือหรือการมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ ในสังคมจึงอ่อนแอ ตำรวจในฐานะเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยตรง จึงต้องปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงให้ได้ ภายใต้ความไม่สมดุลระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับประชาชน รวมทั้งรูปแบบอาชญากรรมกับกฎหมายของรัฐ ตลอดจนเทคโนโลยีของตำรวจกับการปรับตัวของอาชญากรรม ทั้งนี้เพื่อให้บทบาทของตำรวจที่พึงประสงค์ยังคงอยู่รักษาความศรัทธาของประชาชนให้ดำรงสืบไป (เชษฐา สว่างสุข, 2541, หน้า 1)

กิจการตำรวจเป็นกิจการในการรับผิดชอบต่อความสงบเรียบร้อยภายในประเทศด้วยการก่อให้เกิดความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนซึ่งก็คือการป้องกันอาชญากรรมนั่นเองกล่าวคือตำรวจมีภารกิจหลักในการป้องกันอาชญากรรมในรูปแบบลักษณะต่างๆ ด้วยการตัดช่องโอกาสควบคุมหรือจัดปัจจัยต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดการกระทำผิดที่จะเกิดขึ้น โดยในสภาวะของประเทศไทยในขณะนี้มีความวุ่นวายในเรื่องของประชาธิปไตยมีการชนของหนีภัยลี้ภัยหลบหนีคนต่างด้าวเข้าเมืองวิญญูชนขอบขั้วจรซึ่งป่าช้ำป่าดงทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนอย่างมากมาย (ภัทรธิดา ผลงาม , 2542, หน้า 2)

กองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลางเป็นหน่วยงานหนึ่งของสำนักตำรวจแห่งชาติมีหน้าที่ตรวจตราความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมสืบสวนสอบสวนและปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาและจราจร ตรวจตราดูแลทรัพย์สินของทางราชการ และควบคุมดูแลการใช้ทางหลวงและทางพิเศษให้เป็นไปตามกฎหมาย บริการประชาชนผู้ใช้ทางให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยในเขตทางหลวงที่อยู่ในอำนาจรับผิดชอบ จึงต้องเป็นองค์กรที่มีความพร้อมทางกำลังพลและอุปกรณ์เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญและรักษาบุคลากรนั้นๆ ให้อยู่ในองค์กรให้นานที่สุดความผูกพันของคนที่มีต่อองค์กรว่าเป็นตัวชี้วัดจากผลการปฏิบัติงาน การขาดงาน การเข้าออกงาน การขอย้ายไปสังกัดและปฏิบัติในหน่วยงานอื่นซึ่งหากคนในองค์กรมีความผูกพันที่ดีต่อองค์กรแล้วก็จะมีความมุ่งมั่นตั้งใจทุ่มเทงานอย่างเต็มความสามารถ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิจัยถึงความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลางเพื่อให้ทราบถึงข้อเท็จจริงของระดับความผูกพันของข้าราชการที่มีต่อองค์กร อันจะเป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรมีความรักความตั้งใจในการปฏิบัติงานและเอื้อต่อการสร้างให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ซึ่งจะเป็นต้นทุนทางปัญญา (intellectual capital) ขององค์กรส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์กรข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์กรข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลางโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง พระนครศรีอยุธยา สระบุรี ลพบุรี นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ สิงห์บุรี จำนวน 354 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ตำแหน่ง ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์กร

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1.ด้านความเชื่อมั่นต่อองค์กร 2.ด้านความผูกพันต่อเพื่อนร่วมงาน 3.ด้านความผูกพันต่องานที่ปฏิบัติ 4.ด้านความผูกพันต่อผู้บังคับบัญชา 5.ด้านความคาดหวังที่จะได้รับการตอบสนองจากองค์กร (seer และ คูเปอร์ อ้างถึงในบุศรา, เพชรแสง, 2548 หน้า 7)

โดยทำการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane 2547 :234) ได้กลุ่มตัวอย่าง 188 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ระดับตำแหน่ง ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 ความผูกพันต่อองค์กร ของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยใช้มาตรวัดแบบ Likert scale ซึ่งเป็นคำถาม 5 ระดับ (Rating scale) มีคำตอบ 5 ตัวเลือก คำถามมีทั้งหมด 25 ข้อ เป็นคำถามเชิงบวกทั้งหมดและมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คำถามเชิงนิมมาน (Positive Questions)

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

คำถามเชิงนิเสธ (Negative Questions)

มากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

จากเกณฑ์ดังกล่าว สามารถวัดช่วงคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1 – 5 คะแนน โดยกำหนดในการแบ่งช่วงคะแนนออกเป็น 3 ช่วง ของสำโรง จันทรสวรรณ และสุวรร บัวทวน ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงชั้นคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับการวัด}} \\ &= \frac{5-1}{3} = 1.33 \end{aligned}$$

จะได้เกณฑ์การวัดระดับคะแนนที่แบ่งเป็น 3 ระดับ

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์การให้คะแนนเกี่ยวกับการเปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลางสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เกณฑ์การวัดระดับคะแนนค่าเฉลี่ยในการแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 2.33	หมายถึง ระดับต่ำ
คะแนนเฉลี่ย	2.34 - 3.67	หมายถึง ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.68 - 5.00	หมายถึง ระดับสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลางสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 188 คน ในช่วงเดือน สิงหาคม 2557 เป็นเวลา 1 เดือน
2. ขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถามโดยผู้วิจัยอธิบายและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามและวิธีการเก็บข้อมูลแก่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคลตลอดจนถึงการรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจดูความสมบูรณ์ ในแต่ละข้อและนับจำนวนแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ถ้าพบว่าแบบสอบถามชุดใดผู้ตอบแบบสอบถามทำไม่ครบทุกข้อ ก็จะเก็บเพิ่มเติม นำข้อมูลในแบบสอบถามไปวิเคราะห์ตามวิธีสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้องแล้วต้องเลือกฉบับที่สมบูรณ์และถูกต้องเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มีขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 หาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percent) ของปัจจัยส่วนบุคคล

2.2 วิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองการตำรวจทางภาคหลวงภาคกลาง ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. เปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง โดยใช้สถิติที่ทดสอบ T – test และ F – test

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างประชากร 2 กลุ่ม โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า เป็นอิสระต่อกันและความแปรปรวนเท่ากัน จากสูตร(วิลโด ทองแผ่, 2542, หน้า 227)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)s_1^2 + (n_2-1)s_2^2}{n_1+n_2-2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}}, df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที(t-statistic)
	\bar{x}_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
	\bar{x}_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าแปรปรวนของกลุ่มที่ 2
	df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
	n_1	แทน	จำนวนหน่วยในกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนหน่วยในกลุ่มที่ 2

1. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one – way ANOVA) จากสูตร(วิลโด ทองแผ่, 2542, หน้า 238)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติทดสอบเอฟ (F - statistic)
	MS_b	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม(mean square between groups)
	MS_w	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม(mean square within groups)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวง ภาคกลาง สรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง จำนวน 188 คน

1.1 เพศ พบว่า เพศชาย จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 96.00 เพศหญิง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ

1.2 อายุ พบว่า อายุอยู่ระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 49.10 รองลงมาอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 อายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.70 อายุระหว่าง 51 - 60 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20

1.3 ระดับการศึกษา พบว่า ระดับปริญญาตรี จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 82.60 รองลงมาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 จำนวนน้อยที่สุดคือระดับปริญญาโท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80

1.4 สถานภาพ พบว่า สถานภาพสมรสจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 65.60 รองลงมาสถานภาพโสด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 และจำนวนน้อยที่สุดคือสถานภาพหย่า/หม้าย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.90

1.5 ระดับตำแหน่ง พบว่า ระดับตำแหน่งชั้นประทวน จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 95.10 ระดับตำแหน่งชั้นสัญญาบัตร จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90

1.6 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 รองลงมา 6 - 10 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 31.70 และจำนวนน้อยที่สุดคือ 1-5 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50

2. ระดับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวง ภาคกลาง

จากการศึกษาพบว่าความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาระดับความผูกพันต่อองค์กรเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าต่ำสุด คือ ด้านความผูกพันต่อเพื่อนร่วมงาน รองลงมา ด้านความผูกพันต่องานที่ปฏิบัติ ด้านความคาดหวังที่จะได้รับการตอบสนองจากองค์กร ด้านความเชื่อมั่นต่อองค์กร และด้านความผูกพันต่อผู้บังคับบัญชา

ด้านความเชื่อมั่นต่อองค์กร โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ การปฏิบัติขององค์กรที่มีต่อตัวท่าน ทำให้ท่านรู้สึกว่าคุณค่าขององค์กร รองลงมา ท่านภูมิใจที่จะบอกกับผู้อื่นว่าท่านปฏิบัติงานอยู่ในองค์กรนี้ องค์กรของท่านเป็นหน่วยงานที่มีเกียรติมั่นคง และได้รับการยกย่องจากบุคคลทั่วไป ท่านรู้สึกเชื่อมั่นและมั่นคงเมื่อได้ปฏิบัติงานในองค์กรนี้ และท่านคิดว่าจะทำงานที่องค์กรจนกว่าจะเกษียณอายุ

ด้านความผูกพันต่อเพื่อนร่วมงาน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงานเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดความสำเร็จในการทำงานร่วมกัน รองลงมา เพื่อนร่วมงานของท่านมีความรักใคร่ผูกพันกันเหมือนพี่น้อง ครอบครัวเดียวกัน ในการทำงานได้มีโอกาสรับความร่วมมือ และได้ติดต่อกับผู้อื่นทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อนร่วมงานของท่านมีความจริงใจและช่วยเหลือกันดีในการทำงานร่วมกัน และเพื่อนร่วมงานของท่านมักช่วยเหลือและมีน้ำใจกับท่านเสมอ

ด้านความผูกพันต่องานที่ปฏิบัติ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ในองค์กรของท่านมีบรรยากาศในการทำงานที่เป็นมิตร มีน้ำใจต่อกัน มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน รองลงมา ท่านเต็มใจที่จะปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายแม้ว่างานนั้นจะไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของท่าน เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายและมีคุณภาพการทำงานของท่านต้องใช้ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ในการปฏิบัติงานอยู่

ตลอดเวลา งานที่ท่านปฏิบัติอยู่เป็นงานที่น่าสนใจและท้าทายกับความสามารถของท่าน และท่านได้รับการสนับสนุนให้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยนำมาใช้ในการทำงานเพื่อให้ทันเหตุการณ์

ด้านความผูกพันต่อผู้บังคับบัญชา โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ข้าราชการตำรวจในองค์กรของท่านสามารถปฏิบัติงานได้ดี ถึงแม้จะไม่มีผู้บังคับบัญชามาควบคุมรองลงมา ผู้บังคับบัญชาของท่านเป็นคนมีน้ำใจเอาใจใส่ช่วยเหลือผู้ใต้บังคับบัญชาในเรื่องงานและไม่ใช้เรื่องงาน ผู้บังคับบัญชามักจะชมเชยข้าราชการตำรวจที่มีผลงานจากการปฏิบัติงานดี ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ผู้บังคับบัญชาเป็นคนที่มีความยุติธรรม ไม่เลือกปฏิบัติกับผู้ใต้บังคับบัญชาในการพิจารณาความดีความชอบ และผู้บังคับบัญชาของท่านยอมรับฟังความคิดเห็นของท่าน แม้จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

ด้านความคาดหวังที่จะได้รับการตอบสนองจากองค์กร โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ องค์กรของท่านเล็งเห็นคุณค่า และให้ความสำคัญของข้าราชการตำรวจเพียงใด รองลงมา องค์กรให้การสนับสนุนให้ท่านมีโอกาสพัฒนาความรู้ในอาชีพเป็นอย่างดี เช่น การฝึกอบรม ดูงาน การศึกษาต่อ การที่ท่านได้รับมอบหมายงาน ให้รับผิดชอบที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถเป็น โอกาสที่จะได้เลื่อนตำแหน่ง ท่านรู้สึกพอใจกับสวัสดิการขององค์กรที่จัดให้ และท่านได้รับมอบหมายงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถของท่าน

3. การเปรียบเทียบความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง พบว่า ตัวแปรระดับการศึกษา ที่ต่างกันมีความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนข้าราชการตำรวจกองกับการ 1 ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง ไม่แตกต่าง

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง

จากผลการศึกษา พบว่าระดับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าข้าราชการตำรวจกองกับการ 1 มีความผูกพันต่อองค์กร โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย ดังนี้ ด้านความผูกพันต่อเพื่อนร่วมงาน ด้านความผูกพันต่องานที่ปฏิบัติ ด้านความคาดหวังที่จะได้รับการตอบสนองจากองค์กร ด้านความเชื่อมั่นต่อองค์กร และด้านความผูกพันต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ข้าราชการตำรวจกองกับการ 1 มีลักษณะที่แสดงออกของบุคคลที่มีความสัมพันธ์ และความเกี่ยวข้องกับองค์กร เป็นความรู้สึกต้องการอยู่ร่วมภายในองค์กรและเต็มใจปฏิบัติงานต่างๆ อย่างเต็มความสามารถเพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมายหรือต้องการคงอยู่ภายในองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บุศรา เพชรแสง ได้วิจัย “เรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจ กองตรวจคนเข้าเมือง 2” (2548) พบว่า ระดับความผูกพันต่อองค์กร อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร ด้านความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากในการปฏิบัติงานเพื่อผลดีของหน่วยงาน ด้านที่มีระดับ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร ด้านความเชื่อมั่นและยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร สมเกียรติ ธรรมนิยาข ได้วิจัย “เรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของผู้บังคับหมวดตำรวจตระเวนชายแดน” (2536) พบว่า ผู้บังคับหมวดตำรวจตระเวนชายแดนมีความผูกพัน ต่อองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง และจิราวรรณ หาดทรายทอง ได้วิจัย “เรื่อง ความผูกพันต่อองค์กร ศึกษาเฉพาะกรณีการประปานครหลวง” (2539) พบว่า พนักงานการประปา นครหลวงมีความผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง

2. ระดับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่า

2.1 ข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีเพศต่างกัน ไม่มีผลทำให้ความเชื่อมั่นต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ 1 ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ อรุมา ศรีสว่าง ได้วิจัย “เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเอกชน” (2544) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล คือ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน เพศ อายุ สถานภาพสมรส และระยะเวลาในการทำงาน ไม่พบ ว่ามีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กร

2.2 ข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง ที่มีอายุต่างกัน ไม่มีผลทำให้ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมเกียรติ ธรรมนิยาข ได้วิจัย “เรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของผู้บังคับหมวดตระเวนชายแดน” (2536) พบว่า ผู้บังคับหมวดตำรวจตระเวนชายแดนมีความผูกพัน ต่อองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ และระยะเวลาการปฏิบัติราชการไม่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กร ส่วนสถานภาพการสมรสเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กร โอกาสก้าวหน้า และการประสบความสำเร็จในงานมีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันต่อองค์กร ผู้ที่มีความคาดหวังได้รับการตอบสนองมีความ โน้มเอียงที่จะผูกพันต่อองค์กรมากกว่า

2.3 ข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน ไม่มีผลทำให้ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรนุช ทองไพบูลย์ ได้วิจัย “เรื่อง บรรยากาศองค์กรและความผูกพันต่อองค์กร” (2543) พบว่า พนักงานบริษัท นิปปอนเพนต์ (ประเทศไทย) จำกัด เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และระยะเวลาในการทำงาน ไม่มีผลทำให้การรับรู้บรรยากาศองค์กรของพนักงาน บริษัท นิปปอนเพนต์ (ประเทศไทย) จำกัด แตกต่างกัน ทั้งนี้ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรคือระยะเวลา ในการทำงานและบรรยากาศองค์กรมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กร

2.4 ข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีผลทำให้ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 4 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรุมา ศรีสว่าง ได้วิจัย “เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเอกชน” (2544) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล คือ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน เพศ อายุ สถานภาพสมรส และระยะเวลาในการทำงาน ไม่พบ ว่ามีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กร

2.5 ข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง ที่มีระดับตำแหน่งต่างกัน ไม่มีผลทำให้ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ 5 ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ บุศราเพชรแสง. ได้วิจัย “เรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจ กองตรวจคนเข้าเมือง 2” (2548) พบว่า ระดับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองตรวจคนเข้าเมือง 2 อยู่ในระดับปานกลางปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลได้แก่ เพศ สถานภาพ ระยะเวลาปฏิบัติงานในองค์กร ไม่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจ กองตรวจคนเข้าเมือง 2 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วน อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง ปัจจัยลักษณะงาน และปัจจัยลักษณะประสบการณ์ มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจ กองตรวจคนเข้าเมือง 2 ซึ่ง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ระดับความผูกพันต่อองค์กร

2.6 ข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์กรต่างกัน ไม่มีผลทำให้ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ 6 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมเกียรติ ธรรมนิยา ใด้วิจัย “เรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของผู้บังคับบัญชาหมวดตระเวนชายแดน” (2536) พบว่า ผู้บังคับหมวดตำรวจตระเวนชายแดนมีความผูกพัน ต่อองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ และระยะเวลาการปฏิบัติราชการ ไม่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กร ส่วนสถานภาพการสมรสเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กร โอกาสก้าวหน้า และการประสบความสำเร็จในงานมีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันต่อองค์กร ผู้ที่มีความคาดหวังได้รับการตอบสนองมีความโน้มเอียงที่จะผูกพันต่อองค์กรมากกว่า

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการศึกษา ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงภาคกลาง ผู้วิจัยเห็นว่าแม้จะได้มีการวิจัยในลักษณะเดียวกันหลายชิ้นแต่การศึกษากรณีนี้เพิ่มขึ้นจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เนื่องจากสภาพการณ์ปัจจัยที่มีความเปลี่ยนแปลงไปในทุก ๆ ด้านอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะความผูกพันต่อองค์กรโดยเฉพาะคน ถือเป็นทรัพยากรองค์กรที่สำคัญ ซึ่งผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญและรักษาบุคลากรนั้นๆ ให้อยู่ในองค์กรให้นานที่สุด ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยแวดล้อมต่างๆ เป็นสำคัญทั้งในองค์กรและนอกองค์กร อันจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างคนกับองค์กร

การบริหารงานภายในองค์กร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายที่ได้กำหนดไว้ทรัพยากรที่ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญ คือ คน เพราะคนเป็นผู้ปฏิบัติงาน องค์กรจึงควรสร้างความผูกพันต่อองค์กร เพราะเมื่อคนขององค์กรมีความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรแล้ว ก็จะมีความรู้สึกว่าจะทุ่มเทกำลังใจ กำลังกาย เพื่อจะปฏิบัติหน้าที่ของตนให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร การสร้างความผูกพันให้กับข้าราชการตำรวจกองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านความเชื่อมั่นต่อองค์กร ที่ต้องนำมาเสนอแนะและแก้ไข คือ ท่านคิดว่า จะทำงานที่องค์กรจนกว่าจะเกษียณอายุ มีระดับความเชื่อมั่นต่อองค์กรที่ต่ำ ควรนำมาปรับปรุงให้อยู่ในระดับปานกลาง และสูง ดังนั้น กองกำกับการ 1 กองบังคับการตำรวจทางหลวงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรจัดหาสวัสดิการต่างๆ เพิ่มขึ้นให้พอเพียงแก่ความต้องการ ให้ออกาสก้าวหน้าแก่ผู้ปฏิบัติงาน เป็นแรงกระตุ้นไม่ให้เกิดการโยกย้ายไปทำงานหน่วยงานอื่น

1.2 ด้านความผูกพันต่อเพื่อนร่วมงาน มีระดับความผูกพันต่อองค์กรในระดับที่สูง ซึ่งมีการได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติงาน การช่วยเหลือ รวมถึงการปรึกษาในเรื่องส่วนตัว

1.3 ด้านความผูกพันต่องานที่ปฏิบัติ มีระดับความผูกพันในระดับปานกลาง และสูง ซึ่งมีการยอมเสียสละเวลาให้แก่การทำงาน และความเข้าใจในกระบวนการทำงาน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการทำงาน

1.4 ด้านความผูกพันต่อผู้บังคับบัญชา มีระดับความผูกพันในระดับปานกลางที่ต้องนำมาเสนอแนะและแก้ไข คือ ผู้บังคับบัญชาของท่านยอมรับฟังความคิดเห็นของท่าน แม้จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ควรนำมาปรับปรุงให้อยู่ในระดับสูง การได้รับความสนใจ ไม่มีความขัดแย้งกับผู้บังคับบัญชา การที่ผู้บังคับบัญชาช่วยสอนงาน ช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติงาน

1.5 ด้านความคาดหวังที่จะได้รับการตอบสนองจากองค์กร มีระดับความผูกพันต่อองค์กรในระดับปานกลาง ควรนำมาปรับปรุงให้อยู่ในระดับสูง ในด้านการเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนขึ้นเงินเดือนด้วยความยุติธรรม การได้รับการสนับสนุนในการปฏิบัติงาน การได้รับการสนับสนุนให้มีการศึกษา ฝึกอบรมดูงานเพิ่มเติม รวมทั้งให้โอกาสในการพัฒนาความรู้ความสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน

1.6 การสร้างแรงจูงใจ หรือมีการพิจารณาให้การสนับสนุนให้รางวัลแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานได้ยอดเยี่ยม หรือมีผลงานที่เป็นที่พอใจของผู้รับบริการ เพื่อเป็นการรักษาความเต็มใจที่จะทุ่มเทในการปฏิบัติให้กับองค์กร

1.7 การปรับปรุงสภาพแวดล้อมและสถานที่ทำงานให้ดีขึ้น และการปรับปรุงในเรื่องสภาพการทำงานให้ดีขึ้น

บรรณานุกรม

ธีรสวัสดิ์ มานะกิจ (2543) ความผูกพันต่อองค์กร : ศึกษากรณีพนักงานบริษัทผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบก่อสร้างจำกัด

วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นวิน วาระสินธุ์ (2547) ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัท เอกเซลประเทศไทยจำกัด

สาขาบางบัวทอง. สารนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.สาขารัฐประศาสนศาสตร์.

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

บุศราเพชรแสง. (2548). ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจ กองตรวจคนเข้าเมือง 2.สารนิพนธ์ปริญญารัฐ

ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขารัฐประศาสนศาสตร์.มหาวิทยาลัยปทุมธานี

สมเกียรติ ธรรมนิยาย, พ.ศ.อ. (2536). ความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรของผู้บังคับหมวดตำรวจตระเวนชายแดน.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานของ
เทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

THE PEOPLE SATISFACTION OF BASIC STRUCTURE OF THE MUNICIPAL DISTRICT OF
LAMNARAI CHAIBADAN LOPBURI PROVINCE.

รัชชิตา ไตม่วย¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบการให้บริการสาธารณะ ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำนวน 384 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ระดับความเชื่อมั่น .899 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ซึ่งสถิติที่ใช้คือ การทดสอบที (t-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มขึ้นไป วิเคราะห์โดยหาความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) และค่าเอฟ (F-test) เมื่อพบระดับนัยสำคัญทางสถิติจะใช้การทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของฟิชเชอร์ (fisher's least significant difference หรือ LSD.)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านภาพรวม พบว่า ระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การให้บริการด้านประปา รองลงมาคือ การให้บริการด้านไฟฟ้าแสงสว่าง และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการบริการด้านถนน
2. การเปรียบเทียบการให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี เมื่อจำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามอายุ จำแนกตามสถานภาพ จำแนกตามระดับการศึกษา จำแนกตามอาชีพจำแนกตามรายได้ ต่อเดือน ไม่แตกต่างกัน

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการภาครัฐ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the basic structure public services of Lum Narai Subdistrict Administrative Organization, Chai Badarn, Lop Buri 2) compare the Basic structure public services of Lum Narai Subdistrict Administrative Organization, Chai Badarn, Lop Buri. The sample, 384 persons, was selected from people who live in Lum Narai Subdistrict Administrative Organization area, using the questionnaire to gather information at the confident level of .899. The statistics software was used to analyze all information including percentage, average (mean), standard deviation (S.D.) and t-tast for 2 sample groups. For over 3 sample groups, f-test and one-way ONOVA were used for the analysis. And the Fisher's least significant differences, LSD, was used when the statistical significance had been found.

The findings indicated that

1. The overview of public opinion is in high rating, sorting from the most to the least, water supply service, electricity service and traffic and road service.
2. distinguishing between gender and education, the comparison of basic structure public services of Lum Narai Subdistrict Administrative Organization, Chai Badarn, Lop Buri has statistical significance of .05. And there is no difference, distinguishing between age, status, education, career and monthly income.

บทนำ

การปกครองในระบบประชาธิปไตยนั้น กล่าวได้ว่าเป็นการปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่ง ดังนั้นแนวความคิดในการกระจายอำนาจการบริหารการปกครองประชาชนในท้องถิ่นจึงเกิดขึ้น โดยพยายามกระจายอำนาจการปกครอง เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้โดยมีความเป็นอิสระจากการขึ้นจากรัฐบาลมีความสามารถที่จะสนองความต้องการของพลเมืองในท้องถิ่นได้ แต่ทั้งนี้ในด้านนโยบายที่สำคัญยังคงต้องยึดแนวนโยบายแห่งรัฐ เช่น นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านสาธารณสุขและกำจัดมูลฝอย ป้องกันระงับโรคติดต่อ ด้านการคุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารงานบุคคลและนโยบายการป้องกันประเทศ เป็นต้น ดังนั้นหน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงมีความเป็นอิสระระดับหนึ่ง ในการที่จะดำเนินกิจกรรมการบริหาร แต่อีกส่วนหนึ่งนั้น รัฐบาลยังคงเอกสิทธิ์ไว้ ทั้งนี้เพื่อรักษาสภาพความเป็นอันหนึ่งอันเดียว และความมั่นคงของชาติไว้นั่นเอง ส่วนท้องถิ่นจะมีอิสระในการปกครองตนเอง มีส่วนร่วมทวาทกรบริหาร มีสิทธิ มีเสียง ดำเนินการปกครองกันเอง อันเป็นรากฐานและวิถีทางการปกครองระบบประชาธิปไตย ทำให้ประชาชนรู้สึกว่าคุณมีความเกี่ยวข้อง มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารที่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองเช่น ไปเลือกตั้งหาเสียงสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นต้น ทำให้เกิดความรับผิดชอบ เกิดความหวงแหนและปกป้องต่อสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ดีในการพัฒนาการเมืองระดับชาติต่อไป ประโยชน์ของการปกครองท้องถิ่นที่เห็นอย่างป็นรูปธรรมก็คือเหตุผลที่ว่าไม่มีผู้ใดจะรู้ถึงปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น อันจะก่อให้เกิดผู้นำท้องถิ่นที่จะก้าวมาเป็นผู้นำระดับชาติต่อไป และยังเป็นการแบ่งเบาภาระรัฐบาล ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางความคิดของนักรัฐศาสตร์เสรีนิยมซึ่งสนับสนุนการปกครองตนเอง อันเป็นรากฐานและวิถีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย(ประหยัด หงทองคำ, 2540, หน้า 14)

สิ่งที่ทำทลายเทศบาลตำบลอยู่ในขณะนี้คือ การปรับกลยุทธ์ ทักษะคิดวิเคราะห์วิธีการทำงานของบุคลากรในเทศบาลตำบลให้ไปสู่การเป็นข้าราชการยุคใหม่ผู้บริหารเทศบาลตำบล และสมาชิกเทศบาลตำบล ควรตระหนักถึงการดูแลบำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่พี่น้องประชาชนในท้องถิ่นอย่างดียิ่ง เป็นที่พึ่งยามทุกข์ สร้างความสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึงรอบด้าน มุ่งปฏิบัติงานเพื่อเป้าหมายซึ่งก็คือ พัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าสร้างชุมชนให้เข้มแข็งมุ่งการกระจายอำนาจ ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชันเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี การที่เทศบาลตำบลจะสามารถบริหารจัดการกิจการตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและความพึงพอใจของประชาชนนั้น สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือ การยึดหลักการบริหารจัดการกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี หรือที่เรียกว่าหลักธรรมาภิบาล โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ยึดหลักนิติธรรม และคุณธรรม มีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบ บริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างคุ้มค่ามีประสิทธิภาพและความพึงพอใจของประชาชน เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมกับเทศบาลตำบล โดยการกำกับดูแลและสนับสนุนการบริหารงานเทศบาลตำบลเป็นองค์กรที่ตั้งอยู่ในชนบท ส่วนใหญ่ครอบคลุมพื้นที่เกือบทุกตำบล ทุกหมู่บ้าน หากองค์กรท้องถิ่นเข้มแข็งสามารถบริหารได้มีประสิทธิภาพ สามารถบริการสาธารณะได้อย่างครอบคลุมก็จะส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นหรือในชนบทซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ

ดังนั้นในฐานะที่ผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอัชยบาดาล จังหวัดลพบุรี มีความตระหนักแบบมองเห็นในความสำคัญในการให้บริการประชาชนในตำบลและร่วมกันเอาหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้เพื่อนำใช้ในการบริหารจัดการองค์กร เพื่อทำให้เกิดมิติใหม่ในการบริการภายในองค์กร ทำให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพและความพึงพอใจของประชาชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอัชยบาดาล จังหวัดลพบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอัชยบาดาล จังหวัดลพบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอัชยบาดาล จังหวัดลพบุรีมีประชากรทั้งสิ้น จำนวน 9,849 คน(ข้อมูลประชากร ณ เดือน มีนาคม 2559 จากสำนักงานทะเบียนราษฎร เทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอัชยบาดาล จังหวัดลพบุรี)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เนื่องจากประชากรมีจำนวนที่แน่นอนสูตรที่ใช้ในการหาขนาดของตัวอย่างจึงใช้สูตรยามานะ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้มีความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ในการคำนวณหาขนาดของตัวอย่าง (สุวรีย์ ศิริ โภคาภิรมณ์, 2546 ,หน้า 445) ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ประกอบด้วยด้านถนน ด้านไฟฟ้าแสงสว่าง ด้านประปา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อสอบถามประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลลำานารายณ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน ของเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ผู้วิจัยได้ใช้แบบเครื่องมือวัดแบบ (rating scale) โดยใช้มาตราส่วนในการประมาณค่า 5 อันดับ ตามแบบ likertScale ลักษณะแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามปลายปิด มีข้อความให้เลือกเป็นมาตราส่วนประมาณ 5 อันดับ โดยกำหนดคะแนนแต่ละอันดับ ดังนี้

5	ให้คะแนนเท่ากับ	มากที่สุด
4	ให้คะแนนเท่ากับ	มาก
3	ให้คะแนนเท่ากับ	ปานกลาง
2	ให้คะแนนเท่ากับ	น้อย
1	ให้คะแนนเท่ากับ	น้อยที่สุด

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 ชุด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานที่ที่เลือกทำวิจัย
2. ผู้วิจัยติดตามรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การนำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์และถูกต้องเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

2. การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

2.1 หาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percent) ของข้อมูลทั่วไป

2.2 หาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนจากการตอบแบบสอบถาม การให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี โดยใช้เกณฑ์การประเมินค่าและแปลความหมาย แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (ประคอง วรรณสูตร, 2542 หน้า 108)

4.51 – 5.00	ระดับความคิดเห็นเฉลี่ย	มากที่สุด
3.51 – 4.50	ระดับความคิดเห็นเฉลี่ย	มาก
2.51 – 3.50	ระดับความคิดเห็นเฉลี่ย	ปานกลาง

1.51 – 2.50 ระดับความคิดเห็นเฉลี่ย น้อย

1.00 – 1.50 ระดับความคิดเห็นเฉลี่ย น้อยที่สุด

2.3 การเปรียบเทียบการให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างหนี้พื้นฐานของเทศบาลตำบลลำธารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรีสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม สถิติที่ใช้คือ ทดสอบค่าที (t – test) สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มขึ้นไปวิเคราะห์โดยหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (one – way ANOVA) เมื่อพบระดับนัยสำคัญทางสถิติจะใช้ ทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ

ผู้วิจัยวิเคราะห์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ มีดังนี้

1. การหากลุ่มตัวอย่างของยามานะ (สุวริย์ ศิริ โภคาภิรมย์, 2546, หน้า 445)

$$n = \frac{N}{1 + Ne_2}$$

เมื่อ	n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากร
	N	แทน	ขนาดจำนวนประชากร
	e	แทน	ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ (สุวริย์ ศิริ โภคาภิรมย์, 2546, หน้า 243-244)

2.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (cronbach's alpha coefficient) (สุวริย์ ศิริ โภคาภิรมย์, 2546, หน้า 243-244)

$$\alpha = \frac{K}{K - 1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3. สถิติพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่

3.1 ค่าร้อยละ (percentage) (วิลโล ทองแป้, 2542, หน้า 179)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	p	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่
	n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

3.2 ค่าเฉลี่ย (mean) (วิไล ทองแป๊ะ, 2542, หน้า 181)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum fx$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนตัวอย่าง

3.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum fx$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนตัวอย่าง
$\sum fx^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนยกกำลังสองทั้งหมด

4. สถิติอนุมาน (inferential statistics)

4.1 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ กรณีไม่ทราบการกระจายของประชากรทั้ง 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบ (t-test) (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530, หน้า 92-93)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
\bar{X}_1, \bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ 2 ตามลำดับ
S_1^2, S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ 2 ตามลำดับ
n_1, n_2	แทน	จำนวนตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

4.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ด้วยการทดสอบเอฟ (F-test) โดยใช้สูตร (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530, หน้า 92-93)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบนัยสำคัญ
MS_w แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม
MS_b แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

4.3 การเปรียบเทียบเชิงซ้อน (multiple comparison) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ภายหลัง (post hoc test) โดยใช้สูตรของฟิชเชอร์ (Fisher's Least -Significant Difference หรือ LSD.) ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545, หน้า 333)

$$LSD. = \sqrt{2 MS_w \left(\frac{c_j^2}{n_j} + \frac{c_{j'}^2}{n_{j'}} \right)}$$

เมื่อ LSD.	แทน	ค่าจากตาราง t โดย $v=N-k$
MS_w	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน $=MS_E$
$c_j, c_{j'}$ แทน		ค่าสัมประสิทธิ์ของการเปรียบเทียบ นิยมใช้ 1
$n_j, n_{j'}$ แทน		จำนวนค่าสังเกตในกลุ่มที่ j

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจการให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอยะบะดา จังหวัคคพบุรี ผู้วิจัยสรุปสาระสำคัญตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31-40 ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอยะบะดา จังหวัคคพบุรีด้านภาพรวม พบว่า ระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การให้บริการด้านประปา รองลงมาคือ การให้บริการด้านไฟฟ้าแสงสว่าง และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการให้บริการด้านถนน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผล ดังนี้

2.1 การให้บริการด้านถนน การให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอยะบะดา จังหวัคคพบุรี การให้บริการด้านถนน พบว่า ระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนั้น การตรวจสอบดูแลถนนในเขตตำบลรองลงมาคือ ความสะอาดและความเรียบร้อยของถนนและค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการดูแล บำรุงรักษา และการปรับปรุงซ่อมแซมถนน ดำเนินการ

2.2 การให้บริการด้านไฟฟ้าแสงสว่าง การให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ของเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอยะบะดา จังหวัคคพบุรี การให้บริการด้านไฟฟ้าแสงสว่าง พบว่า ระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ความเหมาะสมของการติดตั้งโคมไฟฟ้าสาธารณะหมู่บ้าน รองลงมาคือ ความเพียงพอของการติดตั้งโคมไฟฟ้าสาธารณะหมู่บ้านและค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการดูแลบำรุงรักษาและซ่อมแซมโคมไฟฟ้าสาธารณะหมู่บ้านที่ชำรุดเสียหาย

2.3 การให้บริการด้านประปา การให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำ นารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี การให้บริการด้านประปา พบว่า ระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ เจ้าหน้าที่จดหน่วยมิเตอร์น้ำประปาตรงตามเวลา รองลงมาคือ ความเพียงพอ ของการขยายเขตท่อประปาให้ทั่วถึง และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือคุณภาพของน้ำประปา

2.4 ด้านภาพรวม การให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำ นารายณ์ อำเภอ ชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ด้านภาพรวม พบว่า ระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจาก มากไปน้อย ดังนี้ การให้บริการด้านประปา รองลงมาคือ การให้บริการด้านไฟฟ้าแสงสว่าง และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการ ให้บริการด้านถนน

3. การเปรียบเทียบการให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ของเทศบาลตำบลลำ นารายณ์ อำเภอชัย บาดาล จังหวัดลพบุรี

3.1 จำแนกตามเพศ วิเคราะห์การให้บริการสาธารณะ ด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำ นารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำแนกตามเพศ พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การให้บริการด้านประปา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 จำแนกตามอายุ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวการให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้าง พื้นฐานของเทศบาลตำบลลำ นารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำแนกตามอายุ พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 จำแนกตามสถานภาพ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวการให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำ นารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำแนกตามสถานภาพ พบว่า ใน ภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความสอดคล้องของการจัดทำบริการสาธารณะกับความ ต้องการของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลลำ นารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำแนกตามอาชีพพบว่า ใน ภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ

3.5 จำแนกตามระดับการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวการให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำ นารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ใน ภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

3.6 จำแนกตามอาชีพ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวการให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้าง พื้นฐานของเทศบาลตำบลลำ นารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำแนกตามอาชีพ พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ

3.7 จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวการให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำ นารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานเทศบาล ตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ด้านภาพรวม พบว่า ระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีชาดิ บูรณศิริ (2550, หน้า 23) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ทั้ง รายได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ดไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ปัญหาการดำเนินการด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ที่เป็นปัญหามากที่สุด คือปัญหาการดำเนินงานด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ คูคลอง รองลงมาคือปัญหาการดำเนินงานด้านการคมนาคม ปัญหาการดำเนินงานด้านการให้บริการไฟฟ้าสาธารณะ และปัญหาการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ที่เป็นปัญหาน้อยที่สุด คือปัญหาการดำเนินการด้านน้ำประปา การดำเนินงานโครงการปรับปรุงและติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำแนกตามเพศ พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานและสอดคล้องกับงานวิจัยของอำพร ขาวทอง (2550, บทคัดย่อ) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ อำเภอบ้านนิงस्ता จังหวัดยะลา ผลการศึกษา พบว่า ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจ ของประชาชนต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ พบว่าประชาชนที่อยู่ในสถานภาพสมรส และรายได้ครอบครัวต่อเดือน แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ประชาชนมีระดับการศึกษา อาชีพหลัก ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานในภาพรวมแตกต่างกัน

3. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวกันให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำแนกตามอายุ พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานและงานวิจัยของเอกภพ อภัยรัตน์ (2544, บทคัดย่อ) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครหาดใหญ่ ผลการศึกษา พบว่า ระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครหาดใหญ่ในภาพรวมและการพิจารณาในแต่ละ โครงการอยู่ในระดับกลาง ผลการเปรียบเทียบรับความพึงพอใจ ของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงาน ด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครหาดใหญ่พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ที่มีกลุ่มอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้าน

โครงสร้างพื้นฐาน โดยมีภาพรวมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและมีลักษณะของชุมชนที่อาศัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวการให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำแนกตามสถานภาพพบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การให้บริการด้านประปาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานและงานวิจัยของอำพร ขาวทอง (2550, บทคัดย่อ) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ อำเภอบ้านนั้งสตา จังหวัดยะลา ผลการศึกษาพบว่า ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจ ของประชาชนต่อการดำเนินงาน ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ พบว่าประชาชนที่อยู่ในสถานภาพสมรส และรายได้ครอบครัวต่อเดือน แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจ ของประชาชนต่อการดำเนินงาน ด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ พบว่าประชาชนที่อยู่ในสถานภาพสมรส และรายได้ครอบครัวต่อเดือน แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ประชาชนมีระดับการศึกษาอาชีพหลัก ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานในภาพรวมแตกต่างกัน

5. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวการให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานและงานวิจัยของปาริชาติ บุรณศิริ (2550, หน้า 23) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ทั้งรายได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ปัญหาการดำเนินการด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ที่เป็นปัญหามากที่สุด คือปัญหาการดำเนินงานด้านการพัฒนาแหล่งน้ำคูคลอง รองลงมาคือปัญหาการดำเนินงานด้านการคมนาคม ปัญหาการดำเนินงานด้านการให้บริการไฟฟ้าสาธารณะ และปัญหาการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ที่เป็นปัญหาน้อยที่สุด คือปัญหาการดำเนินการด้านน้ำประปาการดำเนินงาน โครงการปรับปรุงและติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวการให้บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานเทศบาลตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำแนกตามอาชีพ พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานและงานวิจัยของเอกภพ อภัยรัตน์ (2544, บทคัดย่อ) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครหาดใหญ่ ผลการศึกษา พบว่า ระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการ

ดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครหาดใหญ่ในภาพรวมและการพิจารณาในแต่ละโครงการอยู่ในระดับกลาง ผลการเปรียบเทียบรับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงาน ด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลนครหาดใหญ่พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ที่มีกลุ่มอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยมีภาพรวมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และมีลักษณะของชุมชนที่อาศัย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวการให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลลำธารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำแนกตามรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานและงานวิจัยของปาริชาติ บูรณศิริ (2550, หน้า 23) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ทั้งรายได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ปัญหาการดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่เป็นปัญหามากที่สุด คือปัญหาการดำเนินงานด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ คูคลอง รองลงมาคือปัญหาการดำเนินงานด้านการคมนาคม ปัญหาการดำเนินงานด้านการให้บริการไฟฟ้าสาธารณะ และปัญหาการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่เป็นปัญหาน้อยที่สุด คือปัญหาการดำเนินการด้านน้ำประปา การดำเนินงานโครงการปรับปรุงและติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา เรื่อง การให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน ของเทศบาลตำบลลำธารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การใช้บริการด้านถนน พบว่า ระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการดูแล บำรุงรักษาและการปรับปรุงซ่อมแซมถนน ดำเนินการได้ทั่วถึง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เทศบาลตำบลลำธารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ควรมีการดูแลให้ทั่วถึง ประชาสัมพันธ์ตามสื่อให้แจ้งปัญหาในด้านโครงสร้างพื้นฐาน หรือแจ้งให้ตัวแทนของประชาชนได้รับทราบ

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์ปัญญา. (2545). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล.(พิมพ์ครั้งที่ 5).
- ประคอง วรรณสูตร. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประหัด หงส์ทองคำ. (2540). การกระจายอำนาจ. กรุงเทพฯ : อาสารักษาดินแดน.
- ปาริชาติ บุรณศิริ. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหอมเกร็ด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วิไล ทองแผ่. (2542). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย. ลพบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สุวิทย์ศิริ โภคาภิรมย์. (2546). การวิจัยทางการศึกษา. ลพบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- เอกภพ อภัยรัตน์. (2544). การพัฒนารูปแบบการศึกษาต่อเนื่องเพื่อความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อำพร ขาวทอง. (2550). การพัฒนาองค์การเพื่อการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ
กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์

PEOPLE' S OPINIONS TOWARD OF GOOD GOVERNANCE IN ADMINISTRATIVE ORGANIZATION
MANAGEMENT : A CASE STUDY OF BAN KOH SUB-DISTRICT MUNICIPALITY AMPHOE MUEANG
UTTARADIT PROVINCE.

วิจิตชัย ดีอุดมพร⁶

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ จำแนกตามเพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากร ประกอบด้วย ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 383 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ One-way ANOVA และการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารการจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่า ประชาชนเห็นว่า เทศบาลตำบลบ้านเกาะนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.88 และเมื่อพิจารณาการนำหลักธรรมาภิบาลแต่ละรายด้านมาใช้ในการบริหารจัดการก็พบว่า มีเกณฑ์อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ หลักความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย 3.98 ค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ หลักคุณธรรม มีค่าเฉลี่ย 3.96 และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ หลักการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ย 3.75

2. เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ โดยจำแนกตามสถานภาพ 6 ด้าน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางเทศบาลพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เมื่อจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางเทศบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความคิดเห็นของประชาชน, หลักธรรมาภิบาล

⁶ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการภาครัฐ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

Abstract

The research was entitled to People's Opinions Toward of Good Governance in Administrative Organization Management : A case study of Ban Koh Sub-district Municipality Amphoe Mueang Uttaradit Province. The purposes of this study were ; 1) to apply the good governance for the administration of Ban Koh Sub-district Municipality Amphoe Mueang Uttaradit Province. 2) to compare the people 's opinions toward the application of the good governance for the administration of Ban Koh Sub-district Municipality Amphoe Mueang Uttaradit Province.

The study was a descriptive research. The instrument used in study was 5-scale questionnaire which had been sample group of thirty people. The population and samples were 383 people who have been live in the Ban Koh Sub-district Municipality Amphoe Mueang Uttaradit Province. The data were analyzed by using the statistical package program to determine percentage, mean, standard deviation, ANOVA, and Sheffe's method for pair-wise comparison.

1. The results of the the people 's opinions on applying the principles of good governance for the administration of Ban Koh Sub-district Municipality Amphoe Mueang Uttaradit Province was overall at a high level with average of 3.88. With regard to each aspect, it was also at a high level, sorting the arithmetic mean from highest to lowest; their opinion ethe highest level with the average of 3.98 is responsibility and a second level with the average of 3.96 is morality and the lowest level with the average of 3.75 is followed by participation.

2. The comparison of the people's opinions on applying the principles of good governance for the aadministration of of Ban Koh Sub-district Municipality Amphoe Mueang Uttaradit Province. The testing of hypothesis revealed that personal factors concerning sex, age , education level, occupation and income did not affect the difference in their satisfaction. Except the people to know information from municipality affected the difference in their satisfaction at the .05 level.

Keyword : Teacher's opinions , Director's Leadership, Leadership of the schools

บทนำ

สำหรับเทศบาลนั้นเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีความเป็นชุมชนเมืองค่อนข้างสูง มีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งมุ่งเน้นประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจ มีประสิทธิภาพ ทันต่อสถานการณ์ ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการที่จะได้รับบริการจากภาครัฐอย่างพึงพอใจ เพื่อความผาสุก ความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานของเทศบาลยังมีจุดอ่อนและปัญหาอยู่มาก โดยจะเห็นได้จากรายงานการตรวจสอบบัญชีของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน จากรายงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสื่อต่างๆ ที่รายงานเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของเทศบาล รวมทั้งปัญหาการร้องเรียนการดำเนินงานของเทศบาลเป็นจำนวนมาก

ดังนั้น เทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานีซึ่งเป็นหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้ตามกฎหมาย โดยหลักการของเทศบาลตำบลมีความสำคัญต่อชุมชน ในลักษณะที่เป็นองค์กรพื้นฐานของท้องถิ่น และเป็นกลไกที่สำคัญต่อการบริหารการพัฒนาในระดับตำบล มีความเชื่อว่าเทศบาลตำบล มีแนวโน้มว่าจะมีศักยภาพสูง ในการพัฒนาชนบทเป็นองค์กรที่มีพลังของประชาชนในท้องถิ่นอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและทรัพยากรต่างๆ ในชนบท จึงน่าจะรู้ถึงปัญหาความต้องการที่แท้จริง เมื่อเทศบาลตำบลเป็นกลไกหนึ่งในการพัฒนาชนบทที่สำคัญ จึงต้องมีหลักการในการบริหารงานพัฒนาชนบท ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งหลักการบริหารที่มีกระแสสำคัญในช่วงเวลานี้ คือหลักธรรมาภิบาล ได้แก่ นิติธรรม คุณธรรม ความโปร่งใส การมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบและความคุ้มค่า ในการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ จำเป็นต้องใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อให้หลักประกันว่าการดำเนินนโยบายทางการเมือง สังคมและเศรษฐกิจวางอยู่บนพื้นฐานที่กว้างขวางของท้องถิ่น และให้ความมั่นใจว่าเสียงของประชาชนจะเป็นที่รับฟังในกระบวนการกำหนดและดำเนินนโยบาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรการก่อเกิดของเทศบาลระดับตำบลก็เป็นสิ่งที่รัฐบาลได้พยายามปรับตัวเข้าสู่ระบบธรรมาภิบาล เพราะเป็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคสิ่งที่ดีตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง ดังนั้นเทศบาลตำบลจึงเป็นทั้งกลไก เครื่องมือ กระบวนการ และเป้าหมายของธรรมาภิบาลในการพัฒนาท้องถิ่น ด้วยเหตุดังกล่าว ทำให้เกิดปัญหาขึ้นในเทศบาลตำบล เป็นเหตุให้การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นหย่อนประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการ ไม่สามารถพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ ส่งผลให้สังคมเกิดความเคลือบแคลงใจในกระบวนการกระจายอำนาจ ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาศึกษาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ในแต่ละด้านว่ามีการปฏิบัติมากน้อยเพียงใด เพื่อรับรู้ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการภายในเทศบาลตำบล จะได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ วางแผนแก้ไข และปรับปรุงการบริหารจัดการเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อเป็นกลไกสำคัญตามหลักของการกระจายอำนาจ อันเป็นรากฐานของระบอบประชาธิปไตยในการพัฒนาและแก้ไขต่างๆ ในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ จำแนกตามเพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้การวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 8,987 คน (สำนักงานเทศบาลตำบล บ้านเกาะ : อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ ข้อมูล ณ. เดือนกันยายน พ.ศ. 2555)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เนื่องจากประชากรมีจำนวนแน่นอน (finite population) ใช้สูตรการคำนวณขนาดของประชากรของยามานะ (Yamane) ในการคำนวณหาขนาดของตัวอย่าง ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 383 คน กำหนดไว้กำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับให้เกิดขึ้นเท่ากับ 0.05 หรือ ร้อยละ 5 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) โดยเก็บจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์

3. ตัวแปรที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาตัวแปรมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางเทศบาล

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของระดับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดหลักธรรมาภิบาลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 อันมีหลักพื้นฐาน 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วมหลักความรับผิดชอบ และความคุ้มค่า (สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน, 2546, หน้า 60-64) มาใช้เป็นกรอบแนวคิดเพื่อทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่ เดือน ตุลาคม – ธันวาคม 2557

5. พื้นที่ในการศึกษา ได้แก่ เทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด และแบบเลือกตอบเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งในหมู่บ้านระยะเวลาที่พักอาศัยในพื้นที่ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางเทศบาล

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ ในแต่ละด้านมีทั้งหมด 6 ด้าน คือ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่า

โดยใช้เกณฑ์วัดลิเกิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ ถือเกณฑ์การให้ค่าดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างเต็มที่ ได้ครบทุกประเด็นของคำถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้ศึกษาประสานผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์เพื่อชี้แจงและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 383 คน
2. แบบสอบถาม ไม่ต้องระบุชื่อ โดยผู้ศึกษาจะเป็นผู้รวบรวมข้อมูลภาคสนามด้วยตนเอง
3. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อความครบถ้วนสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบการุ้ค่าสถิติในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ประมวลผลข้อมูลโดยการุ้วิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางเทศบาล ใช้แบบสอบถามวิเคราะห์โดยุ้สถิติได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้นำชุมชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ ในแต่ละด้าน ซึ่งใช้เกณฑ์วัดลิเกิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับประกอบด้วย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด วิเคราะห์ โดยุ้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และใช้ Chi Square-test ในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ .05

โดยมีเกณฑ์การแปรความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ยูทธ ไกยวรรณ, 2548 หน้า 96)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ \frac{1 - \sum S_i^2}{S_i^2} \right\}$$

- เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 N แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 S_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
 S_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัย

2.1 ร้อยละ (percent) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549, หน้า 38)

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

- เมื่อ p แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (mean) (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2550, หน้า 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^k f_i x_i}{N}$$

- เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 f_i แทน ความถี่ที่ i (i = 1,2,3,...,k)
 x_i แทน คะแนนที่ i (i = 1,2,3,...,k)
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด (ความถี่สะสม)

- I แทน ระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ
 k แทน จำนวนระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจ

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550 หน้า 59)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X_i - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X_i แทน ค่าของชั้นที่ i ($i = 1, 2, 3, \dots, k$)

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน (ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป)

3.1 สถิติการทดสอบที (t- test) ที่ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม คำนวณได้จากสูตรดังต่อไปนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541, หน้า 317)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

โดยที่	\bar{X}_1	แทน	ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	\bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1, n_2	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one - way ANOVA) โดยการทดสอบเอฟ (F- test) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มขึ้นไป มีสูตรดังต่อไปนี้ (กนกทิพย์ พัฒนาพิวพันธ์, 2543, หน้า 170-174)

$$F = \frac{\text{ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม}}{\text{ความแปรปรวนภายในกลุ่ม}}$$

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	การแจกแจงเอฟ (F distribution)
	MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (mean square between groups)
	MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม (mean square within groups)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี สรุปการวิจัยได้ดังนี้

1. สรุปลักษณะสถานการณ์ภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี มีจำนวนทั้งสิ้น 383 คน พบว่า พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 217 คน (ร้อยละ 56.66) มีอายุระหว่าง 46 – 55 ปี มากที่สุด จำนวน 122 คน (ร้อยละ 31.85) รองลงมา มีอายุระหว่าง 15 – 25 ปี จำนวน 81 คน (ร้อยละ 21.15) ด้านระดับการศึกษาพบว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด จำนวน 136 คน (ร้อยละ 35.51) รองลงมา เป็นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. หรือเทียบเท่า จำนวน 87 คน (ร้อยละ 22.72) ด้านอาชีพพบว่าประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด จำนวน 123 คน (ร้อยละ 32.12) รองลงมา เป็นอาชีพรับจ้าง จำนวน 90 คน (ร้อยละ 23.50) ด้านรายได้พบว่า มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท มากที่สุด จำนวน 109 คน (ร้อยละ 28.46) รองลงมา มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 92 คน (ร้อยละ 24.02) และด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเทศบาล พบว่า ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากผู้นำชุมชน/หมู่บ้าน มากที่สุด จำนวน 103 คน (ร้อยละ 26.89) รองลงมา เป็น หอกระจายข่าวหมู่บ้าน/รถกระจายเสียง จำนวน 79 คน (ร้อยละ 20.63)

2. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่า ประชาชนเห็นว่า เทศบาลตำบลบ้านเกาะนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.54) และเมื่อพิจารณาการนำหลักธรรมาภิบาลแต่ละรายด้านมาใช้ในการบริหารจัดการ ก็พบว่า มีเกณฑ์อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ หลักความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.43) หลักคุณธรรม ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.58) หลักความโปร่งใส ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.57) หลักนิติธรรม ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.63) หลักความคุ้มค่า ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.72) และหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.68) สำหรับรายละเอียดของการนำหลักธรรมาภิบาลแต่ละรายด้านมาใช้ในการบริหารจัดการ ของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ได้ผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. หลักนิติธรรม การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ เทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่า ประชาชนเห็นว่า เทศบาลตำบลบ้านเกาะนำหลักนิติธรรมมาใช้ในการบริหารจัดการในภาพรวมระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.63) และเมื่อพิจารณาการใช้หลักนิติธรรมแต่ละรายการก็พบว่า มีเกณฑ์อยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยชื่อเทศบาลตำบลบ้านเกาะออกข้อบังคับท้องถิ่นเพื่อบังคับใช้ให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ กฎหมายกำหนด ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.72) เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ประชาชนมีความเข้าใจและยอมรับในข้อบังคับของเทศบาลบ้านเกาะที่บัญญัติขึ้น ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.84) เป็นอันดับสอง และ มีการใช้บทลงโทษที่เด็ดขาดในกรณีทุจริต ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.92) เป็นอันดับสุดท้าย

2. หลักคุณธรรม การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่า ประชาชนเห็นว่า เทศบาลตำบลบ้านเกาะนำหลักคุณธรรมมาใช้ในการบริหารจัดการในภาพรวมระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.58) และเมื่อพิจารณาการใช้หลักคุณธรรมแต่ละรายการก็พบว่า มีเกณฑ์อยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยข้อผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาลตำบล และเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมที่กำหนด ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.79) เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ การดำเนินงานและการบริหารงานของเทศบาลตำบลมุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นหลัก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.76) เป็นอันดับสอง และ การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลครอบคลุมทุกพื้นที่และให้ความเป็นธรรมกับทุกชุมชน ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.91) เป็นอันดับสุดท้าย

3. หลักความโปร่งใส การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่าประชาชนเห็นว่า เทศบาลตำบลบ้านเกาะนำหลักความโปร่งใสมาใช้ในการบริหารจัดการในภาพรวมระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.57) และเมื่อพิจารณาการใช้หลักความโปร่งใสแต่ละรายการก็พบว่า มีเกณฑ์อยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยข้อ การเปิดให้ประชาชนขอรับทราบข้อมูลในส่วนที่สามารถเปิดเผยได้ด้วยความสะดวกเต็มใจ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.72) เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ เทศบาลตำบลบ้านเกาะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงหรือประชาชนทั่วไปในการดำเนินงานของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.76) เป็นอันดับสอง และเทศบาลตำบลบ้านเกาะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำคัญที่ประชาชนควรรู้ เช่น ข้อบังคับงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้างด้วยวิธีปิดประกาศ ประชุมแจ้งเสียงตามสาย พิมพ์เป็นเอกสารเผยแพร่ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.91) เป็นอันดับสุดท้าย

4. หลักความมีส่วนร่วม การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่าประชาชนเห็นว่า เทศบาลตำบลบ้านเกาะนำหลักการมีส่วนร่วมมาใช้ในการบริหารจัดการในภาพรวมระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.68) และเมื่อพิจารณาการใช้หลักการมีส่วนร่วมแต่ละรายการก็พบว่า มีเกณฑ์อยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยข้อ เทศบาลตำบลบ้านเกาะ จัดเวทีประชาคมเพื่อแถลงผลงานและเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและซักถาม ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.87) เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ เทศบาลตำบลบ้านเกาะส่งเสริมการรวมกลุ่มของประชาชนและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มองค์กร ประชาชน ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.87) เป็นอันดับสอง และ เทศบาลตำบลบ้านเกาะ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงาน เช่น การจัดทำแผนพัฒนา การจัดซื้อจัดจ้าง โดยการจัดตั้งตัวแทนชุมชนร่วมเป็นกรรมการ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 1.04) เป็นอันดับสุดท้าย

5. หลักความรับผิดชอบ การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่าประชาชนเห็นว่า เทศบาลตำบลบ้านเกาะนำหลักความรับผิดชอบมาใช้ในการบริหารจัดการในภาพรวมระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.43) และเมื่อพิจารณาการใช้หลักความรับผิดชอบแต่ละรายการก็พบว่า มีเกณฑ์อยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยข้อ ผู้บริหารได้สื่อสารและทำความเข้าใจในเรื่องแผนรวมขององค์กรแก่ประชาชน ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.62) เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ เทศบาลตำบลบ้านเกาะมีกิจกรรมบริการประชาชนนอกสถานที่บ่อยครั้ง ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.53) เป็นอันดับสอง และ เทศบาลตำบลบ้านเกาะมีการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของเทศบาลเสมอ ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.69) เป็นอันดับสุดท้าย

6. หลักความคุ้มค่า การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่าประชาชนเห็นว่า เทศบาลตำบลบ้านเกาะนำหลักความคุ้มค่ามาใช้ในการบริหารจัดการในภาพรวมระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.72) และเมื่อพิจารณาการใช้หลักความคุ้มค่าแต่ละรายการก็พบว่า มีเกณฑ์อยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยข้อการทำงานของบุคลากรส่วนใหญ่ทำงานเต็ม 7 ชั่วโมง และพัก 1 ชั่วโมง ($\bar{X} = 3.93$,

S.D. = 0.86) เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ธรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ใช้จ่ายทรัพยากรธรรมชาติอย่างประหยัด ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.87) เป็นอันดับสอง และมีการจัดทำรายงานการเงินสม่ำเสมอทุกปี และมีขั้นตอนการจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.95) เป็นอันดับสุดท้าย

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการเทศบาล ตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

จากการศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ เทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี โดยจำแนกตามสถานภาพ 6 ด้าน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางเทศบาล ได้ผลการศึกษาดังนี้

1. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ของเทศบาล ตำบลบ้านเกาะ จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนกลุ่มเพศชายกับกลุ่มเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ทั้งในภาพรวมและทุกรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ของเทศบาล ตำบลบ้านเกาะ จำแนกตามอายุ พบว่า พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ทั้งในภาพรวมและทุกรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ของเทศบาล ตำบลบ้านเกาะ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ทั้งในภาพรวมและทุกรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ของเทศบาล ตำบลบ้านเกาะ จำแนกตามอาชีพ พบว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ทั้งในภาพรวมและทุกรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ของเทศบาล ตำบลบ้านเกาะ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ทั้งในภาพรวมและทุกรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ของเทศบาล ตำบลบ้านเกาะ จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเทศบาล พบว่า ประชาชนที่มีวิธีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ทั้งในภาพรวมและทุกรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ มีประเด็นสำคัญที่อภิปรายดังนี้

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ โดยภาพรวม คือ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านหลักความรับผิดชอบ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นงลักษณ์ ยุทธสุทธิพงษ์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาสภาพการบริหารงานหลักธรรมาภิบาลของสถานศึกษาในเขตตรวจราชการที่ 13 พบว่า สภาพการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของสถานศึกษาในเขตตรวจราชการที่ 13 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สภาพการบริหารอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านหลักความคุ้มค่า แต่ทั้งนี้ในภาพรวมจะสอดคล้องกับแนวคิดของ พิทยา สุนทรวิภาต (2549, หน้า 1–2) ที่ได้กล่าวถึง การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไว้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ ที่มีอยู่ในขณะนี้ถือว่าเป็นราชการส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดเนื่องจากมีศักยภาพในการบริการสาธารณะ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง แต่ช่วงระยะที่ผ่านมาปรากฏข่าวทางสื่อสารมวลชน ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และสื่ออื่นๆ ว่ามีการทุจริตคอร์รัปชันหลายรูปแบบเกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสาเหตุของความหย่อนประสิทธิภาพในการบริหารและการพัฒนาท้องถิ่น ให้เจริญก้าวหน้า ตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ การที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าและให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น แต่ทั้งนี้เพราะว่าเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ได้ใช้หลักการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพโดยเน้นในเรื่องต่างๆ เช่นกำหนดมาตรฐานการทำงานที่ชัดเจน มีการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ มีการเปิดโอกาสให้เปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ได้ เป็นต้น นอกจากนี้เทศบาลตำบลบ้านเกาะยังได้ให้ความสำคัญกับหลักธรรมาภิบาลโดยกำหนดเป็นนโยบายให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทุกคนได้ดำเนินงานปฏิบัติตามนโยบาย จึงทำให้ประชาชนเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ ในภาพรวมระดับมาก

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่ามีประเด็นสำคัญในรายด้านที่ผู้วิจัยนำมาอภิปราย ดังนี้

1. หลักนิติธรรม พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ เมื่อพิจารณาการใช้หลักนิติธรรมในแต่ละรายการ โดยชื่อเทศบาลตำบลบ้านเกาะออกข้อบังคับท้องถิ่นเพื่อบังคับใช้ให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่กฎหมาย กำหนด เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ประชาชนมีความเข้าใจและยอมรับในข้อบังคับของเทศบาลบ้านเกาะที่บัญญัติขึ้น เป็นอันดับสอง แต่โดยภาพรวมแล้วการนำหลักนิติธรรมต่อท้องถิ่นมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะอยู่ในเกณฑ์มาก ทั้งนี้เพราะเทศบาลตำบลบ้านเกาะได้ดำเนินการจัดให้มีการทำประชาวิจารณ์ หรือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับต่างๆที่จะมีผลบังคับใช้กับประชาชนในเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ได้ออกข้อบังคับ เพื่อบังคับใช้ให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด และประชาชนยอมรับและพร้อมใจที่จะปฏิบัติตามข้อบังคับของเทศบาล ซึ่งสอดคล้องกับที่สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2546, หน้า 60-64) ได้ให้แนวทางในการประยุกต์ใช้หลักนิติธรรมในองค์กรไว้ว่า ควรให้ความรู้แก่สมาชิกในองค์กร เรื่องกฎ

ระเบียบ ข้อบังคับ สิทธิเสรีภาพบทบาทและความรับผิดชอบต่อสังคมในองค์กร รวมทั้งขอบเขตในการมีส่วนร่วม ในการบริหารแบบประชาธิปไตย และองค์กรและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว โปร่งใสตรวจสอบได้ และได้รับการยอมรับจากประชาชน ส่วนด้านการปฏิบัติหน้าที่ที่มีความเป็นธรรม มีความประพฤติสุจริตปราศจากคอร์รัปชัน และผลการวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดของปรีชา วัชรากัย (2550, หน้า 2-3) กล่าวถึง ธรรมนูญมาภิบาลดังนี้ “ธรรมนูญมาภิบาล” หรือปัจจุบันได้เปลี่ยนเป็น “การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี” ต้องบริหารจัดการด้วยหลักนิติธรรม คือ การตรากฎหมาย กฎข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม กล่าวคือต้องใช้กฎหมายเป็นที่ตั้ง และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ วีระพงษ์ ภิญญโธธรรมโนทัย (2552, บทคัดย่อ) การบริหารงานตามหลักธรรมนูญมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ผลการศึกษาพบว่า การนำหลักนิติธรรมมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีการปฏิบัติงานเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ ยึดถือหลักและปฏิบัติตามแนวทางของกฎหมายอย่างถูกต้องและรัดกุม การออกข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปตามที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้ มีหลักการให้ชุมชนให้โทษที่ออกเป็นกฎชัดเจน มีการจัดให้ทำประชาพิจารณ์หรือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับต่างๆ ที่มีผลบังคับใช้กับชุมชนและในการออกคำสั่งต่างๆ มีการกล่าวอ้างระเบียบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องในทุกคำสั่ง

2. หลักคุณธรรม พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมนูญมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เมื่อพิจารณาการใช้หลักคุณธรรมในแต่ละรายการโดยข้อผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาลตำบล และเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมที่กำหนด เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ การดำเนินงานและการบริหารงานของเทศบาลตำบล มุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นหลัก เป็นอันดับสอง แต่โดยภาพรวมแล้วการนำหลักคุณธรรมต่อท้องถิ่นมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะอยู่ในเกณฑ์มาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพิทยา สุนทรวิภาต (2549, หน้า 1-2) กล่าวถึง การนำหลักธรรมนูญมาภิบาลมาใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ว่าบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ว่า ทั้งฝ่ายข้าราชการและพนักงานประจำ ต้องยึดหลักหน้าที่ความรับผิดชอบของตน จะต้องปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตมาทำงานตรงต่อเวลา ให้บริการประชาชนด้วยความเสมอภาคถูกต้อง สมาชิกสภาท้องถิ่น ต้องตระหนักในหน้าที่ของตน ในฐานะเป็นผู้แทนของประชาชน ต้องมุ่งมั่นรักษาผลประโยชน์แก่ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ตรงไปตรงมายึดหลักผลประโยชน์ส่วนรวมและถูกต้องตามกฎหมาย ผู้บริหารท้องถิ่น ต้องมีคุณธรรมสูงชันเนื่องจากเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการหรือพนักงาน ในขณะที่เดียวกันเป็นผู้มีอำนาจในการอนุมัติเบิกจ่ายงบประมาณต่างๆจะต้องยึดหลักความถูกต้องเป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการจัดระบบประมาณให้เกิดความเป็นธรรมแก่ชุมชน

3. หลักความโปร่งใส พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมนูญมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เมื่อพิจารณาการใช้หลักความโปร่งใสในแต่ละรายการ โดยข้อการเปิดให้ประชาชนขอรับทราบข้อมูลในส่วนที่สามารถเปิดเผยได้ด้วยความเต็มใจ เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ เทศบาลตำบลบ้านเกาะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงหรือประชาชนทั่วไปในการดำเนินงานของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ เป็นอันดับสอง แต่โดยภาพรวมแล้วการนำหลักความโปร่งใสต่อท้องถิ่นมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะอยู่ในเกณฑ์มาก ซึ่งสอดคล้องกับสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2546, หน้า 60-64) ได้ให้ความหมายของ ความโปร่งใส คือ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในองค์กร โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เช่น บุคลากรในองค์กรรู้ขั้นตอน วิธีการทำงานที่จะติดต่อกันและสามารถตรวจสอบการทำงานได้ ภายในองค์กรจะต้องมีความโปร่งใสในการตัดสินใจในการบริหารงาน บริหารเงิน บริหารคน และมีการสื่อสารที่ดีภายในองค์กร เช่น มีการกระจายข่าวรายวันหรือรายสัปดาห์ ให้สมาชิกในองค์กรได้ทราบความเคลื่อนไหวขององค์กร และสอดคล้องกับแนวคิดของประเวศ วะสี

(2547, หน้า 9-10) ได้ให้ความหมายหลักความโปร่งใส คือ การทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา และสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้โดยการปรับปรุงระบบและกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใสมีกการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือเปิดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก ตลอดจนมีระบบหรือกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการสร้างควมไว้วางใจซึ่งกันและกัน และช่วยให้การทำงานของภาครัฐและภาคเอกชนปลอดจากการทุจริตคอร์รัปชัน

4. หลักความมีส่วนร่วม พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เมื่อพิจารณาการใช้หลักความมีส่วนร่วมในแต่ละรายการ โดยข้อเทศบาลตำบลบ้านเกาะ จัดเวทีประชาคมเพื่อแสดงผลงานและเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและซักถาม เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ เทศบาลตำบลบ้านเกาะส่งเสริมการรวมกลุ่มของประชาชนและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มองค์กรประชาชน และเป็นอันดับสอง แต่โดยภาพรวมแล้วการนำหลักความมีส่วนร่วมต่อท้องถิ่นมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะอยู่ในเกณฑ์มาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิทยา สุนทรวิภาต (2549, หน้า 1-2) กล่าวถึง การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ว่า ประชาชนมีสิทธิเข้าร่วมประชุมสภาท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องแจ้งวาระการประชุมให้ประชาชนทราบทุกครั้ง และอำนวยความสะดวกในการให้ประชาชนเข้าร่วมสังเกตการณ์ประชุมสภา และประชาชนมีสิทธิในการเสนอข้อบัญญัติของท้องถิ่นเพื่อให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกกฎข้อบังคับของท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ วีระพงษ์ ภิญญูธรรม โนทัย (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเกาะรัตน จังหวัดกระบี่ ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชน ผู้แทนกลุ่มองค์กรต่างๆ ในพื้นที่ ที่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ปีละ 1 ครั้ง เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล ปีละ 2-3 ครั้ง เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการประเมินผลกิจกรรมต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำขึ้น ปีละ 1 ครั้ง สำหรับการเชิญชวนประชาชน ผู้แทนกลุ่มองค์กรต่างๆ เข้าร่วมรับฟังการประชุมสภา ได้ดำเนินการเชิญชวนทุกครั้ง

5. หลักความรับผิดชอบ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เมื่อพิจารณาการใช้หลักความรับผิดชอบในแต่ละรายการ โดยข้อผู้บริหาร ได้สื่อสารและทำความเข้าใจในเรื่องแผนรวมขององค์กรแก่ประชาชน เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ เทศบาลตำบลบ้านเกาะมีกิจกรรมบริการประชาชนนอกสถานที่บ่อยครั้ง เป็นอันดับสอง แต่โดยภาพรวมแล้วการนำหลักความรับผิดชอบต่อท้องถิ่นมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะอยู่ในเกณฑ์มาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วีระพงษ์ ภิญญูธรรม โนทัย (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเกาะรัตน จังหวัดกระบี่ ผลการศึกษาพบว่า การนำหลักความรับผิดชอบต่อท้องถิ่นมาใช้ในการบริหารส่วนตำบล พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลนำโครงการ/กิจกรรมที่เสนอโดยประชาชนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม มีการรับฟังและนำข้อเสนอ ข้อร้องเรียนของประชาชนไปดำเนินการอย่างเต็มความสามารถ มีเจ้าหน้าที่ประจำดูแลเรื่องข้อร้องเรียนของประชาชน การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปตามนโยบาย ทันทตามกำหนดเวลา และตรงตามความต้องการของประชาชน เมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานยินดียอมรับผลการกระทำนั้นด้วยความเต็มใจ และนำไปปรับปรุงแก้ไขเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายสำเร็จตามเป้าหมายเกือบทุกครั้ง และสอดคล้องกับที่สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2546, หน้า 60-64) ได้สรุปสาระสำคัญอันเป็นหลักพื้นฐานของธรรมาภิบาล (Good Governance) ในเรื่องแนวทางในการ

ดำเนินการตามหลักความรับผิดชอบไว้ว่า ผู้บังคับบัญชาเป็นแบบอย่างที่ดีรวมทั้งการสร้างแบบอย่างที่ดีด้วยการยกย่องและส่งเสริมความประพฤติของบุคคลที่เป็นแบบอย่างที่ดี สร้างความรับผิดชอบของตนเอง โดยใช้กามีส่วนร่วมมีระบบตรวจสอบและการประเมินผลที่น่าเชื่อถือได้ ส่งเสริมผู้มีความสามารถโดยการให้รางวัลและลงโทษที่เหมาะสมรวมทั้งในการจูงใจด้วยค่าตอบแทนและอื่น ๆ

6. หลักความคุ้มค่า พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เมื่อพิจารณาการใช้หลักความรับผิดชอบในแต่ละรายการโดยข้อการทำงานของบุคลากรส่วนใหญ่ทำงานเต็ม 7 ชั่วโมง และพัก 1 ชั่วโมง เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ รมร่งค์ให้ประชาชนในพื้นที่ใช้จ่ายทรัพยากรธรรมชาติอย่างประหยัด เป็นอันดับสอง แต่โดยภาพรวมแล้วการนำหลักความคุ้มค่ามาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะอยู่ในเกณฑ์มากซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วีระพงษ์ ภิญญิธรธรรม โนทัย (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเกาะรัตน จังหัดกระบี่ ผลการศึกษาพบว่า การนำหลักความมีประสิทธิภาพมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า การดำเนินแผนงาน/โครงการต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนว่าจะทำอะไรก่อนหลัง มีการณรงค์ให้เจ้าหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลรวมทั้งประชาชนในพื้นที่ มีการประหยัดในการใช้ทรัพยากรในด้านต่างๆ ให้เกิดความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด มีการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้รับบริการ มีการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ และประชาชนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับสูง และยังคงสอดคล้องกับแนวคิดของ พิทยา สุนทรวิภาต (2549, หน้า 1-2) กล่าวถึง การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กล่าวถึงหลักธรรมาภิบาลในด้านหลักความคุ้มค่าไว้ว่า หลักความคุ้มค่า เป็นการเน้นประสิทธิภาพในการบริหารงานโดยใช้ทรัพยากร/งบประมาณ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนรวมทั้งการรักษาทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นให้สมบูรณ์และยั่งยืน โดยควรดำเนินแผนงาน/โครงการ จะต้องมีการจัดลำดับความจำเป็นเร่งด่วนว่าควรจะทำโครงการอะไรก่อน – หลัง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

การทดสอบสมมติฐาน

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางเทศบาล ปราบกฏผลดังนี้

1. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนกลุ่มเพศชายกับกลุ่มเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ทั้งในภาพรวมและทุกรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในสังคมปัจจุบันเพศหญิงมีสิทธิ์เสมอภาคเท่าเทียมกับเพศชาย และเพศหญิงเข้ามามีบทบาทมากขึ้น กล่าวคือ กล่าวทำ กล่าวแสดงออกเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วไปมีการติดต่อประสานงานกับเทศบาลตำบลเป็นอย่างดี จึงทำให้เพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ไม่แตกต่างกัน และผลการศึกษาจากการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของวีระพงษ์ ภิญญิธรธรรม โนทัย (2522, บทคัดย่อ) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเกาะรัตน จังหัดกระบี่ ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เช่นเดียวกัน และยังคงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สนั่น ไทยเจริญ (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอกคำใต้ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่

เป็นเพศหญิงและยังสอดคล้องกับรวงทอง กองแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะของประชาชนในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาพบว่าเปรียบเทียบความแตกต่างในทักษะของประชาชนที่มีต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพะเยา จำแนกตามปัจจัยด้านเพศ พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันมีทักษะไม่แตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ทั้งในภาพรวมและทุกรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสาร ผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลตลอดจนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆอย่างเท่าเทียมกัน ทำให้มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอมือจี้ จังหวัดอุดรธานี ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของรวงทอง กองแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะของประชาชนในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาพบว่าเปรียบเทียบความแตกต่างในทักษะของประชาชนที่มีต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพะเยา พบว่า ประชาชนที่มีช่วงอายุต่างกันมีทักษะต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพะเยา ไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ทั้งในภาพรวมและทุกรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนมีการศึกษามากขึ้นทำให้มีการรับรู้ข่าวสาร รู้บทบาทหน้าที่ของเทศบาลที่จะดำเนินการในด้านใดบ้างเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และประชาชนที่มีการศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมและติดต่อกับเทศบาลมากขึ้น จึงทำให้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลที่ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของรวงทอง กองแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะของประชาชนในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาพบว่าเปรียบเทียบความแตกต่างในทักษะของประชาชนที่มีต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพะเยา พบว่า จำแนกตามปัจจัยด้านระดับการศึกษา ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทักษะต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพะเยา แตกต่างกันอย่างเฉพาะในหลักนิติธรรม หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า ส่วนในด้านอื่นๆประชาชนมีทักษะไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนางลักษณีย์ ยุทธสุทธิพงษ์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาสภาพการบริหารงานหลักธรรมาภิบาลของสถานศึกษาในเขตตรวจราชการที่ 13 พบว่าจำแนกตามวุฒิการศึกษาทั้งโดยรวมและรายด้านทั้ง 6 ด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ .05

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ทั้งในภาพรวมและทุกรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่าถึงแม้ประชาชนจะประกอบอาชีพต่างกันเนื่องจากในปัจจุบันมีระบบข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยไม่ว่าจะประกอบ

อาชีพอะไรก็สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้เท่าเทียมกัน และเทศบาลมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบมากขึ้น ทำให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพได้รับรู้ข่าวสารที่ถูกต้อง ทั้งถึง ประชาชนทุกอาชีพเข้ามามีบทบาทในการดำเนินการต่างๆ ของเทศบาล จึงทำให้มีความรู้ในการบริหารรูปแบบเทศบาล จึงทำให้ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติกรณ์ จินบุตร (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม ผลการศึกษาพบว่าการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม จำแนกตามปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยภาพรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน

5. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ทั้งในภาพรวมและทุกรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่าประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีการประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน ซึ่งประชาชนเหล่านี้มีวิถีชีวิตและมีส่วนร่วมกับเทศบาลตำบลแตกต่างกันไป นอกจากนี้ประชาชนบางคนก็เป็นผู้นำชุมชน เป็นประชาคมหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้าน ประชาชนบางกลุ่มมีรายได้น้อยแต่ก็ได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมอาชีพจากเทศบาลตำบล จึงทำให้ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ กงแก้ว (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะของประชาชนในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาพบว่าเปรียบเทียบความแตกต่างในทักษะของประชาชนที่มีต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา จำแนกตามปัจจัยรายได้ต่อเดือน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้าน โดยเฉลี่ยมีทักษะไม่ต่างกัน

6. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ จำแนกตามจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเทศบาล พบว่า ประชาชนที่มีวิธีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลบ้านเกาะ ทั้งในภาพรวมและทุกรายด้านแตกต่างกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลโดยผู้นำชุมชน/หมู่บ้าน รองลงมาคือหอกระจายข่าวหมู่บ้าน/รถกระจายเสียง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่าการประชาสัมพันธ์ข้อบังคับท้องถิ่นให้ประชาชนทราบ การเข้าถึงประชาชนผู้ด้อยโอกาสในชุมชนอาจจะยังให้บริการที่ไม่เท่าเทียมกัน และการใช้เครื่องมืออุปกรณ์สื่อสารต่างๆ ที่จะประชาสัมพันธ์โครงการต่างๆ ที่เทศบาลทำให้ประชาชนที่ทันสมัยอาจจะยังเข้าไปไม่ถึงชุมชน จึงทำให้ประชาชนมีวิธีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของสนั่น ไทยเจริญ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอกคำใต้ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลดอกคำใต้ จากหอกระจายข่าวในหมู่บ้าน และบุคคลภายในหมู่บ้าน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รวงทอง กงแก้ว (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะของประชาชนในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยาที่ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้ประชาชนได้รับทราบที่ทั่วถึงกัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ พิทยา สุนทรวิภาต (2549, หน้า 1-2) กล่าวถึง การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้

กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกล่าวไว้ว่าวิธีการเผยแพร่ข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องถือปฏิบัติในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. 2540 สำหรับวิธีการเผยแพร่ข้อมูลให้ประชาชนทราบ ได้แก่ ให้สมาชิกสภาท้องถิ่น ช่วยประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในแต่ละหมู่บ้านชุมชน การใช้ระบบหอกระจายข่าว หรือเสียงตามสายรวมทั้งการใช้สื่อท้องถิ่นอาจเป็นสื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ เป็นต้น การจัดทำเป็นวารสารหรือเอกสารแจกจ่ายแก่ประชาชนตามระยะเวลาที่สมควร อาจเป็นปีละ 2-3 ครั้ง หรือทุกเดือนก็ได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผู้ศึกษาค้นคว้ามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านหลักนิติธรรม เทศบาลตำบลท่าเกาะควรมีการตราข้อบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆที่ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและมีผลบังคับใช้จริงในพื้นที่ การดำเนินงานต่างๆของพนักงาน เจ้าหน้าที่ต้องอยู่ภายใต้กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของเทศบาลตำบลโดยไม่เลือกปฏิบัติ และควรมีการประชาสัมพันธ์ เรื่อง สิทธิ หน้าที่ ของประชาชนในการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ของเทศบาลตำบล บ้านเกาะ

2. หลักคุณธรรม เทศบาลตำบลบ้านเกาะควรณรงค์ให้ผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานยึดมั่นในความซื่อสัตย์ ความถูกต้องในการปฏิบัติงานโดยยึดหลักคุณธรรมและจริยธรรม ควรให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันไม่เลือกปฏิบัติครอบคลุมทุกพื้นที่และให้ความเป็นธรรมกับทุกชุมชนการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหาร พนักงาน ต้องเป็นไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นธรรมและให้ควรให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ของประชาชน

3. หลักความโปร่งใส เทศบาลตำบลบ้านเกาะควรมีกระบวนการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของเทศบาลตำบลให้มากที่สุด ควรทำงานอย่างโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ง่าย ควรมีการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของเทศบาลตำบลให้มากกว่านี้ มีช่องทางในการติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบล และควรมีการแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างให้ประชาชนได้รับทราบและมีการรายงานผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

4. หลักความมีส่วนร่วม เทศบาลตำบลและประชาชนควรมีส่วนร่วมโดยให้ประชาชนได้ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาลตำบลให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลอย่างสม่ำเสมอ และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาต่างๆร่วมกันกับทางเทศบาลตำบลอย่างต่อเนื่อง

5. หลักความรับผิดชอบ คณะผู้บริหารเทศบาลตำบลควรจะต้องมีการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนว่ามีการทำงานตามนโยบายที่ได้วางไว้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้เทศบาลตำบลมีความรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนอย่างรวดเร็ว ชัดเจน มีประสิทธิภาพ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ

6. หลักความคุ้มค่า เทศบาลตำบลท่าเกาะ ควรมีการใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่ามากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับผลงานที่ท้องถิ่นได้รับ และใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด และควรมีการรายงานทางการเงินให้ประชาชนได้รับทราบ

บรรณานุกรม

- โกวิทย์ พวงงาม. (2550). การปกครองท้องถิ่น ว่าด้วยทฤษฎี แนวคิดและหลักการ. กรุงเทพฯ : ส.เอเชียเพรส.
- ไชยวัฒน์ คำชูและคณะ. (2545). ธรรมนูญการปกครองที่โปร่งใสด้วยจริยธรรม. กรุงเทพฯ : น้ำฝน.
- ณัฐพงศ์ แสนใจ. (2551). ธรรมนูญของเทศบาลตำบลสามง่าม อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม. การศึกษาอิสระหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีรยุทธ บุญมี. (2541). ธรรมนูญแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ก้าวย่างประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สายธาร.
- นงลักษณ์ ยุทธสุทธิพงศ์. (2550). ศึกษาสภาพการบริหารงานหลักธรรมนูญของสถานศึกษาในเขตตรวจราชการที่ 13. การศึกษาอิสระหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2542). การสร้างธรรมนูญ (Good Governance) ในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.
- ปรีชา วัชรากย์. (2550). “ทิศทางการบริหารราชการแผ่นดิน การส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรมและธรรมนูญ”. วารสารดำรงราชานุภาพ.
- รัตติกรณ์ จินบุตร. (2552). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมนูญขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโพธารมย์ จังหวัดนครพนม. การศึกษาอิสระหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Frippio, Edwin B. (1966). **Management : Behavior Approach**. Illinois and Bacons

The Use of Line Social Media for Political Purposes in Thai Politics: Historical Review.

Thammarak Ruengcharas, Ph.D.

Abstract

Political turmoil and violence has been with Thailand for a decade. People are divided into political division since 2005 and they become uncertain to discuss about politics in daily life and turn to use online social media. In light of these problems, this paper analyzes how Thai use Line Social Media for political purposes and how it plays role in spreading hatred in Thai politics. This is to understand and analyze how Thai use Social Media for political purposes; how hatred is provoked among online users though they do not know each other before, and what will be the result of this hatred provocation. The main methodology is qualitative study using the methods of personal interviews with 30 Line Social Media users and the analysis of contents posted on timeline of political selected Line Social Media pages.

The analysis reveals that there are at least two main reasons that divided Thai into political division: the political conflicts in Thailand that divided people into political camps since 2005 and the taboo in discussing some political issues in real life. This political division becomes more divided. Therefore, people turn to use online communities to express political views. Line Social Media gains popularity due to its potential in facilitating political communication and participation; the success of using Line Social Media among Thais; the availability of internet and low cost of multimedia mobile phones; simplicity of Line Social Media in using; the collection of like-minded members in the political Line Social Media pages. The main objectives of political Line Social Media pages mainly are for publicizing political views; attacking political opponents; sanctioning in online community; threatening to use violence; to mobilize people; and to reproduce political discourses. However, the results from the case study found that in expressing political views, Thai use rude and curse words which results further to the existence of hatred against the political opponents on political Line Social Media pages. The contents found from the case are full with the uses of hate speech which has potential in leading to violence in reality such as the exclusion, the killing or the genocide of those who are opponents based on nationality, languages, religion or political views.

Keywords: Thai Politics, Social Media, Hate Speech, Political Participation

Introduction

It is known that the reproduction of any information can cause people to believe such information as truth and disseminate to families, friends, colleagues from generation to generation. This is powerful especially the belief that causes hatred. The 9/11 tragedy in the United States exemplifies this very well. The reproduction of news repeatedly about the death and loss of people that caused by some extremist Muslim terrorists eventually made people around the world have negative opinions against the rest Muslim in the world. To demonstrate, in France the law was issued to prohibit all Muslim women wearing veil claiming for the human rights and the security reasons (Chaisukkosol 2011: p. 23) or the classical example of genocide the Jews propagandized by Hitler (Smith, 2011: 13, Chaisukkosol 2011: 23). Even the case of Rwanda, the reproduction of

information via local radio was one of the driving force that made the Hutu genocide the Tutsi (Straus 2007: 632). Undoubtedly, the reproduction of any information can cause hatred among information consumers.

Thai politics has been violated and dangerous. The clashes between the opponent demonstrators and the government officers caused at least 100 dead people and a huge number of the injured, including the damage of buildings and public places (Lefevre 2012, King Prajadhipok's Institute (KPI) 2012: 6). This led Thai people to become uncertain with their expression of political opinions as they cannot be sure if they are talking with the people who have same political views or not, even with the family members, friends, colleagues, or with other people that they have to interact in everyday life. The different views on politics already divides people into political camps.

Even worse, after the coup d'état in 2006, the political opinion of Thai people are divided more intensively (KPI 2012: 6, Kummetha 2012: 50). Legitimacy of the monarchical institution is questioned as accused of legitimizing the military, combined with the existing Lese Majeste law that prohibits people to discuss about the monarchical institutions (Kummetha 2012: 50). When the people cannot talk about this in their real life, they moved to the online communities through the use of Line Social Media which is safer and less risky in getting caught.

Due to the mentioned reasons, we found this is interesting and wish to understand how Thai use Line Social Media for political purposes, what causes people to hate against the others that much even they have never known each other before.

In this research the Line Social Media tools, launched in 2006, is chosen because it gains popularity from people around the world use (International Telecommunications Union (ITU), 2013). For Thailand, though the total number of population is only 67 million, quite small comparing to other countries that rank top ten, Thailand ranks 13th in the world with 18.20 million users in 2013. 90.21% of 23.70 million of inter-net users (Truehits.net, 2013) who have Line Social Media accounts. It can be said that Line Social Media plays an increasing role as a communicating channel in Thailand.

As the advantages of Line Social Media have double-edged sword, this research pays particular attention to the uses of this space for political purposes which becomes more violent in Thai society as the words used in Line Social Media mostly are the hate speech (Taksinwarajan 2011: 219-220, Matichon Online 2012; Media Monitor 2012: 1). The research aims to find out how Line Social Media is used for political purposes in Thailand, if it is true that it is used to provoke hatred and political divisions among Thai Line Social Media users; what kinds of violent words are used and what are the evidences of political divisions among Line Social Media users caused by the use of such hate speech during the first two years of Yingluck's administration.

Since there are not so many researches on the use of Line Social Media for political participation in Thailand, this research is aimed to find out especially how people hate those who have different political views that much without knowing each other before. This research thus examines the behaviors of Thai in using Line Social Media and analyses how Line Social role in Thai politics and how it can be used to provoke hatred among users. This research is also aimed to contribute more understanding on Thai politics and conflicts that lead to political division of people in online communities which has potential as one of the driving forces that turns people to hate the opponents in online communities which might reflect what happens in the reality of Thai politics and causes the real hatred in offline communities.

Research question

1. How Line Social Media plays roles in political communication and in political participation both online and offline? Are there any uses of Line Social Media in spreading hatred against political opponents for political communication in Thai politics? What are their importance on Thai politics in online community and in real world?
2. What causes political divisions and hatred among Thai to hate against the others that much even they have never known each other before?
3. What is the roles of Line Social Media in Thai politics and how Thai use it for political purposes?

Social media

Line Social Media is defined as “a group of internet-based applications that build on the ideological and technological foundations of Web 2.0 that allow the creation and exchange of user-generated content” (Kaplan and Haenlein 2010 cited in Stieglitz and Dang-Xuan 2012: 2). It encompasses a wide range of online digital medias including websites, blogs, discussion boards, chat rooms, e-mail, and social networking sites (SNS). Line Social Media products are numerous and varied such as MySpace, Social Media, Twitter etc; sharing sites (video sharing like YouTube); photo sharing like Flickr, Picasa; music sharing like 4shared; content sharing; blogs; business network like LinkedIn; collaborative websites like Wikipedia; commerce communities namely eBay, Amazon.com and etc. (Mangold and Faulds 2009: 358).

How is Line Social Media different from traditional media?

Line Social Media enables the flexible networks of political organization and communication outside of traditional civil society networks and media centers and reduces the obstacles of institutional mechanisms. It also attracts different people and expands the number of members. With these new opportunities, the old forms of political participation such as representatives or institutionalized participation has been declining while the non-institutionalized or extra-representative modes of participation has been rising significantly and becomes more individualistic and ephemeral, less elite driven, derive from lifestyle choices. (Perea, Jensen, and Jorba 2012: 5).

Research Methodology and Methods

1) Literature Review

The research applies the qualitative methodology by starting with the theoretical literature review on Line Social Media and political communication to understand what is Line Social Media and how it plays role in politics. Later, the concept of hate speech is explored to understand how it can provoke the hatred against the others.

2) Interviews

The online interviews were conducted through the selection of 15 members of political Line Social Media pages from the pro and the anti-government in Thailand as they are the biggest active political movement groups that play roles in Thai politics. The random selection was done by visiting the Line Social Media fan pages of the pro and the antigovernment ones, and observing the behavior of some members, then followed those who left comments that show their political position.

Then, private messages were sent to ask for an interview online. The information gained from the interview is used to analyze and reflect a part of reality of what is happened in Thai politics and how Line Social Media as one of social media plays role in Thai politics, as well as whether the use of Line Social Media is abused to provoke hatred and divides people in Thai society.

Analysis of the Findings

The analysis will be conducted based on the information gains from Social Media. The main analysis includes how hate speech is used in the case by applying the definition of hate speech before characterized into 3 hate speech types with examples found from the case before ending with the analysis how hate speech plays role in political discussion in the case.

1) How is Hate Speech used in the posts and comments of the case?

From the findings, 3 types of hate speech are found to use against individual or groups of people based on nationalities, beliefs, genders, cultures, political beliefs and this expression is aimed to provoke hatred against such individuals or groups of people by using rude and curse words such as defamation, destroy images of people, dehumanizing, violating human rights.

2) Dehumanizing speech

38.82% of posts is found to be dehumanizing speech as there are the uses of words of disgusting, inferior, regarded the referred politicians as crock coach; buffaloes and lizards while those who support them are regarded as animals like lizards, cockroaches, insane people and should not be born as human.

3) Devaluing speech

This is the biggest proportion (52.94%) of hate speech found in the case, mostly is the devaluation on human value of the referred politicians and their supporters for more than 90%. Some parts of speeches are reposted with sarcastic comments which gain huge number of likes, comments, and shares from members.

4) How hate speech and Line Social Media provokes hatred among Line Social Media users?

After the finding, it is obvious that Line Social Media users from the case use Line Social Media for expressing political views using rude words to dehumanize and to devalue the opponents due to their different political views, this undoubtedly regarded as hate speech. According to the study of Foundation for Media Literacy (Media Monitor), the use of hate speech is dangerous especially in discussing the sensitive topics in the society particularly the society that people are already divided (2012: 10) like in Thailand. The reproduction of hate speech by a huge number of people from time to time especially with the help of online social media. Within one click, it can disseminate such hate speech to members. Absolutely, this can cause the exclusion of people who have different views in society easily. In the worst case, it can even stimulate the violence such as the threatening that found in the case.

5) Evidences of violence caused by the use of hate speeches on Social Media

Though there is no violence found from the case study caused by the use of hate speech in inviting to attack the political opponents, there are obviously the violence in using words to hurt others' feeling such as dehumanizing and de-valuing the human being of the opponents. This can be agitated more violence in reality supposing the political situation in Thailand turns

worse than present. Line Social Media becomes a social space to throw the feeling of hatred against the opponents and this hatred was welcomed greatly by a huge number of people.

Conclusion

By studying the use of Line Social Media in Thailand for political purposes, this research has aimed to contribute the findings to support the existing studies about the violence provoked both verbally and physically in online communities. The research reveals that the characteristics of contents on political Face-book page of the case study are full with hate speech that are reproduced and politicalized repeatedly and link to any events both in the past and present to support the discussion among the like-minded Line Social Media users for propaganda, attacking the opponents, and mobilization of people. Besides, this research, in general, help explain what happened in Thai politics especially the violence that is ready to happen in reality between those who has opposite views on politics. Also, the research can demonstrate the phenomenon that is happening in Thailand right now that a huge mass of people are mobilized starting from Line Social Media page. Lastly, the research has some observations on the findings that should be noted. No posts gives opportunities for the opposite side to explain the accusation or clarification. Thus, the posts and comments on the Line Social Media cannot be counted as reliable. Apart from that the rapid posts of information some-times are done without reexamination. Plus, if the research about this in the future should select more types of Line Social Media which will make the research more complete and convincing.

References

- Abbot, J. (2012) "Democracy@internet.org Revisited: Analyzing the Socio-political Impact of the Internet and New Line Social Media in East Asia," *Third World Quarterly*, 33 (2): 333-357.
- AFP, (2008) "Thai premier banned from politics, ruling party dissolved: court", 1 December, Accessed 15 September 2013 <<http://www.google.com/hostednews/afp/article/ALeqM5hfJ-1AMzPxNPjyXUtOzsYIEvJeow>>.
- Cantijoch, M. (2012) "Digital Media and Offline Political Participation in Spain," in Perea, A. E., M.J. Jensen, and Jorba, L. (2012) *Digital Media and Political Engagement Worldwide: A Comparative Study*. Cambridge: Cambridge University Press: 118-137
- Griffin, M.L., J.D., Sullivan, L.L., J.D. & Robertson, T.J., J.D. 2010, "Free Speech vs. Hate Speech", *The Business Review*, Cambridge, 16 (1): 225-230.
- Kaplan AM, Haenlein M (2010) "Users of the World, Unite! The Challenges and Opportunities of Social Media," *Bus Horiz* 53 (1): 59–68.
- Lefevre, A. S., (2012) "Thai "red shirts" rally as constitutional clash looms", Reuters, 24 June, Accessed 25 September 2013 <<http://www.reuters.com/article/2012/06/24/us-thailand-politics-redshirts-idUSBRE85N08520120624>>.
- King Prajadhipok's Institute (KPI), (2012) "Research Report on the Building reconciliation in Thailand," Accessed 22 September 2013

<<http://www.kpi.ac.th/kpith/images/stories/2012/reconciliation/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%201-6.pdf>>(in Thai).

Matchon Online, (2012) “Poll shows Thai are influenced about Politics by social media,” 17 February, Accessed September 22, 2013 http://www.matchon.co.th/news_detail.php?newsid=1361070375(in Thai).

Taksinwarajan, W. (2011) “Communication of political issues on Line Social Medianetworks,” Executive Journal 31 (2): 217-222, Accessed 27 September 2013<http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/april_june_11/pdf/aw29.pdf>(in Thai).

Young Thais' in Bangkok' Political Participation: A Case Study in Bangkok Thailand.

ThammarakRuengcharas, Ph.D.¹

Abstract

Prominent theories in political participation literature predict that those with higher levels of income and education are more like to engage in politics. Given the perception of Young Thais' in Bangkok as wealthy and well educated it is puzzling not only to find that this community has low levels of political participation, but that a similar pattern emerges in the United States. It is to this background that this article aims to shed light on the political attitudes and participation of Young Thais' in Bangkok, and reports on results from depth interviews held in Christchurch between December 2017 and early 2018. A small pilot study of six Young Thais' in Bangkok aged between 18-24 years and five of their parents were interviewed regarding their voting habits, their participation in other political activities, and their interest in politics. This article identifies six prominent theories of political participation and assesses their ability to explain the political participation of this small sample of Young Thais' in Bangkok. This article finds that while the participants in this study relate closely to their ethnic and cultural backgrounds, they often identify Young Thais' in Bangkok as 'home' and see their future in Young Thais' in Bangkok. The participants also discussed politics and participation in terms commonly associated with a typical youth cohort, rather than what might be expected of a minority youth cohort. While the six youth participants in this study did not participate extensively in political activities, the interviewees indicated they are interested in politics and feel that they can influence politics in Young Thais' in Bangkok, should they choose to do so.

Furthermore, this research highlights how theories which have been found to be influential in predicting the political engagement of Thai youth may not adequately explain the engagement of their society. All participants were asked to fill out a questionnaire and were asked questions from a list of predetermined discussion prompts in an interview that lasted no longer than one hour. This qualitative pilot study reinforces the findings of Park, that in this case Young Thais' in Bangkok do not participate extensively in politics. Levels of participation however, are not alarmingly low as most appeared to be interested in Thailand politics, voted in one or both of the elections questioned about, and even participated in a few non-traditional activities. No one theory was able to fully account for the participation habits of this sample, although the findings indicate that this sample is interested in politics and discuss politics in terms commonly associated with a typical youth cohort, rather than what be expected of a minority youth cohort. This last point is interesting in that it indicates that this sample does not feel isolated or excluded from Thailand politics.

Keywords: Young Thai, Political Participation.

¹ ผศ.พิเศษ ดร.ธรรมรักษ์ เรืองจรัส อาจารย์พิเศษ

Introduction

In recent years there has been a growing interest in the role of the Thai community in Thai's political culture (Ip, 2011; Ip, 2006; Park, 2016). In particular there have been a number of initiatives, both legislative and academic, aimed at encouraging Thai and other minority groups to vote and engage in Thai politics. These initiatives come at a time when there are increasing numbers of Young Thais' in Bangkok, yet there is surprisingly little research on the political experiences of these groups. One exception to this is a major study conducted in 2016 by Shee Jong Park which suggested that political participation and levels of external efficacy in the Thai community is considerably lower than that of the general population. In a representative political system where the voice of the public is intended to be the voice of the government, it is concerning that many in the Thai community appear to be opting out of political life. Indeed, as Dalton (2012, p.32) puts it, 'Democracy requires an active citizenry because it is through discussion, popular interest, and involvement in politics that societal goals should be defined and carried out. Without public involvement in the process, democracy lacks both its legitimacy and its guiding force.'

Given the growing significance of the Thai community in Thai, recent quantitative research by Park highlighting low Thai political participation and efficacy, and the relative dearth of research in the Thai context, it seems timely to conduct a detailed, qualitative study into what influences the political participation of Young Thais' in Bangkok. The next article will now review several theories prominent in the political participation literature as well as examine the empirical evidence surrounding these models. These theories will provide the basis for discussion in the subsequent articles as well as provide the framework for the primary research undertaken in this Article.

Arguments have been made that political participation is influenced by a variety of factors. Income, age, gender and political institutions are just some of the factors thought to influence political participation (Verba and Nie, 1972; Verba, Schlozman and Brady, 1995; Wolfinger and Rosenstone, 1980). For an Young Thais' in Bangkok community participation may also be predicated on a variety of other factors such as fluency in the language of the host country, knowledge of the political structure and institutions, discrimination, and Young Thais' in Bangkok generation (Cho, 1999; Lien, 2004; Lien, Conway and Wong, 2004; Park, 2006).

This article identifies broad theories of Political socialization and political participation. These theories are rational choice, socioeconomic theory, acculturation, institutional factors, political socialization and political efficacy. This article also discusses these theories in the context of Young Thais' in Bangkok' political participation in Thailand. This is by no means a comprehensive list of theories of political participation, nor are they mutually exclusive. Rather, each adds further information to the complex picture of why people choose to participate or not, and as such, will provide the theoretical basis of this study.

Political socialization and political participation

Socialization is the process through which one acquires 'prevailing norms and modes of behavior' and is perhaps one of the least researched areas in terms of Young Thais' in Bangkok political participation (Jennings and

Neimi, 1974, p.5, italics in original). Socialization theories of political participation examine how agents of political socialization, such as peers, school, religious institutions and places of work, influence political engagement, or how these agents (re)socialize adult Young Thais' in Bangkok into the political culture of their new home country. Traditional theories of political socialisation have focused on the role of the family as the primary agent of socialization with information flowing from parents down to their children (Edwards, Saha and Print, 2006; Janoski and Wilson, 1995; Jennings, Stoker and Bowers, 1999), however, more recent studies have shown that children may also influence the political beliefs and behavior of their parents (McDevitt and Chaffee, 2002).

In the case of Young Thais' in Bangkok these findings raise several interesting points which this study aims to examine. How and where do Young Thais' in Bangkok learn about Thailand politics? How do families influence socialization in immigrant situations? Do both children and adults report agents of socialization different to those of majority group members, such as ethnic community groups, and is there any evidence of a life-cycle effect?

Structure of this study

This study began by discussing our current knowledge of Asian political participation in Thailand and identified several gaps and puzzles in our current knowledge of Asian political engagement. The remainder of this study now examines the issues surrounding the political participation of young Thais through a comparison with the United States and by reporting on the results of depth interviews with young people and their parents in Bangkok.

Data collection methods/research design

This research uses the qualitative technique of depth interviews. Interviews were semi-structured in order to cover the overall topics but also allowed for 'spontaneous' interactions. Grounded theory involves the formulation of theories based on patterns and commonalities in data (Babbie, 2005) and responses. To examine the political attitudes and participation of Young Thais' in Bangkok and their parents a total of 11 interviews were held in late 2017 and early 2018. Six interviews were conducted with a youth cohort aged between 18 and 24 years. Interviews were also conducted with three of the parents of the youth sample in order to test theories of political socialization and to gauge how the migration process has influenced political socialization within family units. Interviews lasted approximately one hour and were audio recorded and then typed into written transcripts.

How has Young Adult's political participation in Thailand been studied?

The interview participants were found through snowball sampling. Snowball sampling is an effective method of recruiting participants when members of a small community are being sought, as was the case in this study (Babbie, 2005). Thus, the participants in this study were recruited by asking peers, co-workers and family members if they knew of people who may fit my requirements and be willing to share their experiences with me. Participants were selected using what Maxwell (2005) calls 'purposeful selection.' That is, selecting particular people that fulfil a particular criteria; that have a specific knowledge and can therefore provide you with particular

information. Thus, while the results of this study are not generalisable to the wider youth Asian community in New Zealand, this study aims to provide valuable insights into how this community views and participates in Thailand politics.

The interviews undertaken as a part of this research were also granted by means of Participants were fully informed and were provided with information and consent forms and Participants were also advised that they could withdraw at any time as well as revise any comments made in their interview at a later date. Names were changed to preserve anonymity.

The need for qualitative research were that given our lack of knowledge on the political habits and attitudes of Young Thais' in Bangkok, this study uses qualitative research methods in order to enhance our understanding of how and why Young Thais' in Bangkok participate in politics. Qualitative research methods are especially useful in studies where little is known about a topic and where insight is sought rather than generalisations (Davidson and Tollich, 2003).

Research validity

Key to any research project is ensuring that the results are an accurate portrayal of the empirical evidence and that the research is 'well grounded' (Ritchie and Lewis, 2003, p.270). While there are many tools available to help researchers achieve validity in their research, Maxwell remarks that research validity 'is a goal rather than a product,' and that the validity of findings is not guaranteed even by following a set list of measures (Maxwell, 2005, p.105). There are, however, a series of measures that can be undertaken in order to ensure that one's findings are credible and reliable, several of which have been undertaken in this research project and now will be discussed.

Finally, one common criticism of social research is that it was conducted by 'outsiders' who have little or no understanding of the inner working of an ethnic community (Spoonley, 2003). As a member of the ThailandAsian community, of a similar age to the youth cohort, as well as raised in the Christchurch area, it is hoped that my position as a relative 'insider' in the community will ensure participants feel comfortable and thus encourage greater discussion.

Findings

This article presents the results of the six youth interviews and five parent interviews held in late 2017 and 2018. All interviews, apart from two of the parent interviews in which both parents participated, were held on a one-on-one basis. All participants were asked to fill out a questionnaire and were asked questions from a list of predetermined discussion prompts in an interview that lasted no longer than one hour. This qualitative pilot study reinforces the findings, that in this case Young Thais' in Bangkok do not participate extensively in politics. Levels of participation however, are not alarmingly low as most appeared to be interested in Thailand politics, voted in one or both of the elections questioned about, and even participated in a few non-traditional activities. Most participants, with the exception of Donna, conveyed a good knowledge of Thailand politics and appeared to feel confident that

they did not know how to participate should they choose to do so. This youth sample appears to follow in line with the life-cycle theory of political participation. Without a significant stake in society in the form of a house, a mortgage, and a career many participants seem to find it difficult to understand how government can and does influence their everyday lives. With Thai government appearing as remote or irrelevant to this cohort, there is little incentive to participate in politics.

Reported levels of political efficacy were not found to be a consistent predictor of political participation in this study. Most expressed at least a moderate interest in politics, although there was some cynicism expressed about the extent to which it was felt that politicians cared about whether the government listened to the general public. However, it was striking to find that the least politically active and informed participant was also the only Thai participant. The experience of being born, raised, and socialized in Thai has not yet provided them with the confidence to participate. Interviewers' experience raises questions about how other experiences, such as the experience of alertness itself, has the potential to politicize Young citizens in Thailand. In this sample, Hannah reported that her interactions with government agencies influenced her perceptions and expectations of government agencies, and raised her interest in the operations of the Thailand government. This is despite the fact that she also reported that she found Thai politics boring compared to Korean politics, in part due to a lack of geopolitical tensions similar to those in Asia. The experience of migration therefore should be considered as a potentially politically socializing experience for Young Thais' in Bangkok and as such is an area worthy of greater research. The next chapter will conclude this study by examining how the results of this study compare to other studies conducted in Thailand as well as examine the methodological and theoretical implications of this research.

Results reported in this article will be presented in eight sections, the first providing some essential background information to the participants including age and their current work or study status. The subsequent seven sections will each address one of the research questions already identified in the article. To review, the research questions are as follows:

Conclusion

This study began by highlighting research which indicated that Thais' participate less in politics than the national averages, yet the reasons for this disparity were unclear. In particular, this section will focus on the results of Park's recent study of Thais in order to provide a more in depth assessment of the Thailand experience. Furthermore, the methodology used in this pilot study will also be assessed for its strengths and weaknesses. At nearly 90% of Thailand's population, given that studies which indicate low political engagement in this community are concerning. Previous research indicates that young people are some of the least likely people to engage in politics, making it crucial that we seek a greater understanding of the political participation and attitudes of this cohort.

Thus, this study aimed to shed light on the little studied topic of young Thais' political participation in Bangkok Thailand. While the qualitative nature of this study means that results are unable to be generalized to the

wider young Thai population, several interesting and important observations were made. Similar to previous studies in Thailand and the United States, this study finds that the Young Thais in Bangkok interviewed in this study have low rates of political participation. No one theory was able to fully account for the participation habits of this sample, although the findings indicate that this sample is interested in politics and discuss politics in terms commonly associated with a typical youth cohort, rather than what be expected of a minority youth cohort. This last point is interesting in that it indicates that this sample does not feel isolated or excluded from Thailand politics.

Overall however, while it is important to take into account cultural factors as influences on participation, the 18-24 year old cohort at the focus of this study seemed to be more influenced by their age and life-cycle stage, rather than their cultural backgrounds. The participants in this study professed to be interested in Thailand politics and many are already engaged in a variety of political activities. However, several identified a lack of significant societal 'stakes,' such as a career and mortgage, as disincentives to participating in politics. Thus, it would seem that the life-cycle explanation may be a useful description of this sample, and that given time to build up these societal assets, these participants are likely to engage later in life given their current (although not acted on) interest in politics. However, on the other hand, if voting is a habit that is established when young, then perhaps this particular sample will be unlikely to participate later in life, making further research an indispensability.

Finally, this study raises questions about the applicability of several theories of participation, an important area for future research. Most theories have had their widest application in relation to majority communities, however, minority groups are faced with a unique set of informational, legal, and linguistic barriers. In particular, this study found that deviations from theories such as the socioeconomic model challenge traditional assumptions as to what factors play the dominant role in influencing political participation. The socialization model also may need to be applied with caution as different agents of socialization may be key in the political socialization of Young Thais' in Bangkok groups.

Recommendation

As the Thai community continues to grow it becomes imperative that this group feels it is able to and knows how to participate in Thailand politics. This study has identified several factors important in influencing the participation of Young Thais' in Bangkok, however, ongoing research is necessary if we wish to seek deeper into the puzzle of young Thai political participation.

Reference

- Carlson, J. M., and Hyde, M. S. (2003). *Doing Empirical Political Research*. Boston: Houghton Mifflin Company.
- Dalton, R. J. (2002). *Citizen Politics: Public Opinion and Political Parties in Advanced Industrial Democracies*, Third Edition. New York: Chatham House Publishers.
- Dalton, W. (forthcoming). *Indigenous Language Acquisition and Children's Political Participation*. Honours research paper. University of Canterbury.
- Park, S. (2006). *Political Participation of Asian New Zealanders*. PhD thesis. Auckland University.
- Spoonley, P. (2003) *The Challenge of Cross Cultural Research*. In C. Davidson and M. Tolich (Eds.), *Social Science Research in New Zealand: Many Paths to Understanding* (pp.51-61). Auckland: Pearson
- Verba, S., Nie, N. H. (1972). *Participation in America: Political Democracy and Social Equality*. New York: Harper & Row.
- Verba, S., Schlozman, K., and Brady, H. (1995). *Voice and Equality: Civic Voluntarism in American Politics*. Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press
- Vowles, J. (2004, October 13). *Civic Engagement in New Zealand: Decline or Demise?* Inaugural professorial address delivered at the Conference Centre, University of Auckland.

บทความวิชาการ

เมื่อประวัติศาสตร์มามองปัจจุบัน

ลัทธจิตร มิร์กษี¹

“...เมื่อเราเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมของเราด้วยการสร้างความรู้อยู่บนข้อเท็จจริงประวัติศาสตร์ของประเทศเราเองแล้ว เราจึงจะสามารถนำเอาความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากสากลมาเลือกใช้ มาปรับใช้ ให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมของเรา...” จากส่วนหนึ่งของคำนิยามของศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรทิพย์ นาถสุภา ในหนังสือ เอกนถรรพณ์ พิจารณาสังคมไทย ด้วยภูมิปัญญา ความหวังและกำลังใจ ที่ผมเห็นว่า เป็นอภิปรัชญาที่ทุกภาคส่วนควรศึกษาและให้ความสำคัญ เพื่อที่จะทำการศึกษาริบทต่างๆของสังคมไทย

ดินแดนที่เรียกว่าสุวรรณภูมินั้น มีความเจริญรุ่งเรืองมาช้านาน มีการขยายแผ่อิทธิพล การค้าขาย การรับวัฒนธรรม ตลอดจนการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานของหลายๆเชื้อชาติ มาอาศัยอยู่ที่ดินแดนที่เรียกว่าสุวรรณภูมิ ตั้งแต่สมัยก่อนกรุงสุโขทัยและนับเรื่อยมาจนถึงสมัยปัจจุบัน ที่ผ่านมามีการถกเถียงกันมากกว่า คนไทยหรือชาติไทย ถือกำเนิดหรือมีแหล่งที่มาตั้งต้นจากที่ไหน ซึ่งตัวผมเองก็สงสัยอยู่เช่นกัน จนมาได้ยืมและศึกษาจากศาสตราจารย์ ดร. เอนก เหล่าธรรมทัศน์ ในข้อมูลที่กล่าวว่า ไทย ไทย ไต ลาว ไทคำ ไทขาวในเวียตนาม ฉานในพม่า อาหมในอินเดียที่พูดภาษาค้ายของไทย จึงทำให้เกิดต่อม “เอ๊ะและอ้อ” ขึ้นมาในทันทีพร้อมกันกับระดับความสงสัยได้คลี่คลายลงไปได้มากที่สุดทีเดียว

ประวัติศาสตร์ของสยามเริ่มต้นเป็นเพียง อนารยชน สร้างเมืองเล็กๆในสุวรรณภูมิ แต่การที่เรารู้จักอารยธรรมจากมอญและเขมรซึ่งกำลังแผ่อิทธิพลในขณะนั้น ประกอบกับบรรพชนของเราเรียนรู้ได้เร็ว อีกทั้งผสมผสานรับเอาสิ่งที่ดี มาผสม มาปรับใช้ ทำให้เราสามารถขยายอิทธิพล ซึ่งเอาคน ซึ่งเอาพื้นที่จาก อารยชน ได้ คงสามารถกล่าวได้อย่างไม่ผิดนักกว่า เป็นจุดเริ่มของการสร้างชาติไทย

การสร้างชาติไทย การอพยพ การรวบรวมกลุ่มคน การรับเอาอารยธรรมจากแต่ละอารยชน มาปรับ มาผสมกับสิ่งที่ตนเองมี ทำให้ไทยมีอารยธรรมที่ผสมผสานจากหลายวัฒนธรรม แม้แต่จะตอบคำถามที่ว่า คนไทยแท้ๆมีไหม คำตอบที่ผมได้ตอนนี้ ตอบได้เลยว่า ไม่มี เพราะคนไทยเป็นลูกผสม ซึ่งผสมมาจากหลายเชื้อชาติ ตั้งแต่ระดับกษัตริย์ ผู้ปกครองบ้านเมืองจนถึงประชาชนคนธรรมดา มีทั้ง เขมร ไท จีน เปอร์เซีย พม่า มลายู และอีกมากมายที่ผสมอยู่ในที่ผสมยกตัวอย่างมา แต่คนไทยก็สร้างชาติได้อย่างน่าชื่นชม สามารถสร้าง ภาษา เสื้อผ้า อาหาร ของใช้ การค้าขาย ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี จารีตและอีกมากมายที่ส่งต่อมาถึงยุคปัจจุบัน

อย่างหนึ่งที่สำคัญ ผมเรียนรู้ได้ว่า การสร้างชาติไทยเริ่มจากการมีผู้นำ เรามีผู้นำในหลายชื่อแล้วแต่เราจะเรียกขานเช่น พ่อขุน พญา ต่อมามีการถวายพระนามต่างๆ จะเห็นได้ว่า พระมหากษัตริย์มีส่วนสำคัญมากในการสร้างชาติไทย ประชาชนก็พอใจที่อยู่ใต้ร่มพระบรมโพธิสมภารของพระมหากษัตริย์ มีความอบอุ่นใจ และพร้อมที่จะปฏิบัติตาม

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

พระราชประสงค์ของพระมหากษัตริย์เสมอ

สิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้อย่างหนึ่งคือ การศึกษาสังคม ในยุคก่อน ยุคเริ่มและยุคหลังการสร้างชาติไทย ยังคงเกิดขึ้นอยู่ตลอด พระมหากษัตริย์ทุกพระองค์นอกจากการสร้างชาติไทยแล้ว ยังต้องเป็นผู้นำในการทำศึกสงครามด้วย ซึ่งอาจมีชัยชนะบ้าง แพ้บ้าง ตกเป็นเมืองขึ้นบ้าง ล่มสลายบ้าง กอบกู้เอกราชคืนมาได้บ้าง แต่ก็สามารถสร้างชาติไทยมาจนถึงทุกวันนี้ได้อย่างน่าภาคภูมิใจและผมก็เชื่อว่าคนไทยส่วนใหญ่ภาคภูมิใจ ในการสร้างชาติไทยโดยพระมหากษัตริย์และประชาชนคนไทย มาจนถึงทุกวันนี้ได้ แม้ว่าจะผ่านการเปลี่ยนผ่านยุคสมัยมาบ้างก็ตาม

การเปลี่ยนผ่านยุคสมัย ประวัติศาสตร์ไทย เริ่มเด่นชัดในสมัยสุโขทัย อโยธยา รัตนโกสินทร์ แต่ก็มียุคสมัยอื่นๆ ที่เกิดขึ้นก่อน เดิมก่อนหรือเกิดหลังบ้าง เช่น ล้านนา หรืออยุธยา ศรีวิชัย ส่วนแล้วแต่มีอิทธิพลในการเปลี่ยนผ่านยุคสมัยของประวัติศาสตร์ไทยทั้งสิ้น เราได้เรียนรู้ว่า การขยายอิทธิพลของอาณาจักรที่เข้มแข็งกว่า การพ่ายแพ้สงคราม การถูกกวาดต้อนของเชลยศึก การล่มสลายของยุคสมัย ตามหลักไตรลักษณ์ ส่วนแต่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเปลี่ยนผ่านยุคสมัย เกิดขึ้น แต่สิ่งหนึ่งที่ไม่ว่ายุคสมัยใดก็ตามที่ต้องมีไว้นั้นคือ สถาบันพระมหากษัตริย์ ที่มาจากการปราบดาภิเษก การถูกส่งมาปกครอง หรือการสืบสันตติวงศ์ พระมหากษัตริย์ยังคงเป็นผู้นำของประชาชนอย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด ปกครองบ้านเมืองให้รอดพ้นจากภัยสงคราม การปกครองแบบใช้อำนาจเบ็ดเสร็จของพระมหากษัตริย์ภายหลังเรียกว่า ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ที่อำนาจ สิทธิ ที่ดิน เรือกสวนไร่นา ก็จะอยู่ในพระราชอำนาจและบรรดาขุนนาง ในระบบศักดินาและทาสนับแต่นั้นมา จนถึงยุครัตนโกสินทร์

สังคมโลกเริ่มการเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งระบบการค้าขายสินค้า การเดินเรือข้ามทะเล การล่าอาณานิคมของโลก ตะวันออก เป็นปัจจัยเร่งสำคัญทำให้การเปลี่ยนผ่านยุคสมัย เกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ประกอบกับคนไทยเป็นชาติที่รับง่าย ปรับใช้ง่าย ใจกว้าง สังคมจึงค่อยๆ เปลี่ยนไป ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เริ่มมีการท้าทายว่าเป็นสิ่งที่เชย กดขี่ประชาชน และไม่ทันสมัย แต่สังคมไทยถูกฝังรากลึกมาเนิ่นนานแล้ว เป็นการยากที่จะเปลี่ยนแปลง แต่จากประวัติศาสตร์ชาติไทยแล้ว การเปลี่ยนผ่านยุคสมัยแต่ละครั้ง เริ่มจากพระมหากษัตริย์ คงไม่ผิดที่ผมจะบอกว่า การริเริ่มที่จะเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองหรือพัฒนาบ้านเมืองให้มีความเจริญ หลุดพ้นจากการเป็นชาติที่ล้าสมัย เริ่มมาจากการประพาสประเทศยุโรปของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ที่ทรงมีสายพระเนตรยาวไกลที่จะนำอารยะมาปรับใช้ แม้แต่รากฐานการปกครองในระบอบประชาธิปไตยก็ริเริ่มมาจากยุคสมัยนี้และเป็นสิ่งที่ชาติไทยได้นำมาปรับใช้ในทุกส่วนของประเทศมาจนถึงทุกวันนี้รวมถึงการเปลี่ยนแปลงการปกครอง

การเปลี่ยนแปลงการปกครอง ชาติไทยเราปกครองโดยระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มายาวนาน การที่จะเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองที่ถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ของประเทศ แต่ด้วยพระปรีชาสามารถของสถาบันกษัตริย์ที่ทรงเข้าใจบริบทของสังคมไทย เข้าใจประชาชนคนไทย การเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไป การยกเลิกข้อกฎหมายระเบียบ ขนบธรรมเนียมที่ไม่จำเป็น ผมถือว่า การเปลี่ยนแปลงการปกครองได้เริ่มเกิดขึ้นและกำลังก้าวสู่ยุคที่ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพที่จะปกครองตนเอง เริ่มตั้งแต่รัชกาลที่ 5 การสร้างเมืองจำลองประชาธิปไตยที่ชื่อว่าดุสิตธานี ของรัชกาลที่ 6 และการพระราชทานรัฐธรรมนูญของรัชกาลที่ 7

เหตุการณ์สำคัญยิ่งที่ผมไม่อาจลืมได้ นั่นคือการก่อตั้งคณะราษฎร ที่กระทำบางอย่างที่ไม่บังควรกับสถาบันพระมหากษัตริย์ และทำการบางอย่างที่ไม่เหมาะสมกับบริบทและสภาพสังคมไทยในยุคนั้น คำว่า ประชาธิปไตย ยังห่างไกลและยังไม่ตกผลึกในความรู้สึกนึกคิดของคนไทยเท่าไรหรอก แต่ถูกกำหนดและวางรากฐานจากกลุ่มคนเล็กๆ ทำการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองอย่างทันทีทันใด ต่างจากประเทศตะวันตกที่ประชาชนเป็นผู้เรียกร้อง

ประชาธิปไตย แต่คนไทยถูกป้อน ถูกชวนเชื่อ ถูกชักจูง ว่าระบอบประชาธิปไตย เป็นสิ่งที่ดี เจริญทัดเทียมกับชาติตะวันตก คนไทยส่วนใหญ่ก็พร้อมที่จะน้อมรับสิ่งใหม่ๆ ที่คิดว่าจะดีมาใช้อยู่แล้ว แต่ระหว่างทางก็มีการต่อต้านกันบ้าง แต่ทุกอย่างก็เข้าไปตามระบอบประชาธิปไตยแบบไทยๆ โดยที่ไม่มีการเสียเลือดเนื้อมากนัก

ในขณะที่เดียวกัน สังคมโลกในยุคนั้น เริ่มมีการขัดแย้ง การแข่งขัน การขยายอาณาเขต การพิพาทกันของแต่ละประเทศที่ไม่มีตัวกลางในการตัดสิน เป็นที่มาของการเกิดสงครามโลกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

การเกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ก่อตัวขึ้นและส่งผลกระทบมหาศาลกับทุกประเทศบนโลก การต่อสู้ของชาติตะวันตกที่เรียกตัวเองว่า ชาตินิยมอำนาจ ทำการสู้รบโดยใช้ประเทศชาติตะวันออกบางประเทศเป็นฐานทัพ ลำเลียงอาวุธและกำลังพลไปรบกับอีกฝ่าย ประเทศไทยก็เป็นประเทศที่ชาตินิยมอำนาจมาตั้งฐานทัพและเข้าร่วมการประกาศสงคราม ซึ่งถือว่าประเทศไทยเลือกข้างแล้วก็ได้ สงครามไม่เคยส่งผลดีแก่ฝ่ายใด เมื่อสงครามโลกสิ้นสุดทุกประเทศไม่ว่าจะเป็นฝ่ายชนะหรือฝ่ายแพ้ ล้วนได้รับผลกระทบจากสงครามไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ผลจากสงครามโลกที่เห็นชัดเจนอย่างหนึ่งคือ การที่บางประเทศถูกแยกเป็นสองฝ่าย เช่นประเทศเกาหลี เยอรมัน และการเกิดขึ้นของสงครามแห่งอุดมการณ์ระหว่างโลกเสรีนิยมและสังคมนิยม ที่ไม่ใช่วิธีการสู้รบแบบเผชิญหน้า แต่ใช้การโฆษณาชวนเชื่อและสร้างสงครามตัวแทน เหตุการณ์ขณะนั้นเรียกว่า **การเกิดสงครามเย็น**

การเกิดสงครามเย็น เป็นการต่อสู้โดยความเห็นต่างของอุดมการณ์ ระหว่างชาตินิยมอำนาจทั้งสองค่ายคือค่ายเสรีนิยมโดยสหรัฐอเมริกาและค่ายสังคมนิยมโดยสหภาพโซเวียต รวมถึงประเทศต่างๆที่สนับสนุนชาตินิยมอำนาจทั้งสองค่ายนี้ สำหรับประเทศไทย ผมคิดว่า เริ่มรู้จักคำว่า ประชาธิปไตย และ คอมมิวนิสต์ มากขึ้นจากโฆษณาชวนเชื่อและเหตุการณ์ภายในประเทศ ประชาชนเกิดการเรียนรู้ และเริ่มเห็นต่างตามความคิดและเหตุผลของตน ประเทศไทยเริ่มมีการปราบปรามคอมมิวนิสต์ การก่อตัวของขบวนการนักศึกษา และประเทศต่างๆรอบประเทศไทยมีการสู้รบกันระหว่างสองค่าย ประเทศไทยเองก็พยายามที่จะสกัดกั้นไม่ให้สงครามในแต่ละประเทศเพื่อนบ้านขยายเข้ามาในประเทศไทย การสู้รบระหว่างสองค่ายดำเนินมาหลายปี ชาตินิยมอำนาจฝั่งสังคมนิยมคือสหภาพโซเวียต ซึ่งมีพื้นที่ประเทศซึ่งกว้างใหญ่ที่สุดในขณะนั้น มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรม ประกอบกับการเรียกร้องที่ต้องการจะปกครองตนเอง การที่ระบบเศรษฐกิจโลกตกต่ำลงเรื่อยๆ ทำให้ชาตินิยมอำนาจค่ายสังคมนิยมต้องล่มสลาย กำแพงเบอร์ลินที่กั้นพรมของสองประเทศในเยอรมันพังทลายลง หลายประเทศลุกขึ้นมาต่อสู้เพื่อจะปกครองตนเอง ไม่ยอมอยู่ใต้อาณัติประเทศมหาอำนาจแล้ว ทุกประเทศต้องการสร้างชาติของตน ไม่เดินตามชาตินิยมอำนาจ และต้องการพัฒนาระบบการค้าขาย สร้างระบบเศรษฐกิจของตน เพราะจะทำให้ประชาชนของตนอยู่ดีกินดี ยกระดับคุณภาพชีวิต และต้องการรอดพ้นจากยุคภัยสงคราม ต้องการหลีกเลี่ยงการทำสงครามในทุกรูปแบบ ไม่อยู่ใต้อาณัติของชาติตะวันตกอีกต่อไปแล้ว การสิ้นสุดของสงครามโลกครั้งที่ 1 และ 2 รวมทั้งการสิ้นสุดของสงครามเย็น ประเทศโลกตะวันตกเริ่มอ่อนกำลังลงไปมาก แต่ประเทศโลกตะวันออกกำลังเข้มแข็งและสดชื่นขึ้น จนเกิดการเกิดใหม่ของโลกตะวันออก

การเกิดใหม่ของโลกตะวันออก ประเทศในโลกรตะวันออกนี้ ผมรวมถึงประเทศที่กำลังพัฒนา ที่ผมขอให้ความสำคัญด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลัก โลกได้ถูกเปลี่ยนจากสนามรบมาเป็นสนามการค้า เราคำนึงถึงดัชนีการเติบโตของเศรษฐกิจของแต่ละประเทศของโลกตะวันออก การค้าการลงทุน การเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต การเป็นฐานการผลิต การส่งสินค้าออก กลุ่มประเทศโลกตะวันออก เป็นพื้นที่ที่น่าจับตามองและให้ความสำคัญมาก เพราะเป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ สภาพภูมิอากาศที่เอื้อต่อการเพาะปลูกและการเกษตรกรรม ประกอบกับ

พื้นฐานจิตใจของคนในประเทศโลกตะวันออก มีความนุ่มนวล อ่อนโยนและหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าและการปะทะในทุกรูปแบบ การพัฒนาจึงเป็นไปได้อย่างราบรื่น เมื่อกลุ่มประเทศตะวันออกมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้กลุ่มประเทศตะวันตกที่ไม่เคยให้ความสำคัญมากนัก ช้อนกลับมาให้ความสำคัญอย่างมาก มีการสร้างฐานการผลิตสินค้า การค้าขาย การลงทุนในประเทศตะวันออก และเกรงใจประเทศโลกตะวันออกมากขึ้น

ประเทศไทยซึ่งถือว่าเป็นประเทศชั้นนำในกลุ่มประเทศตะวันออก อาศัยช่วงจังหวะนี้ พัฒนาศักยภาพในทุกๆด้าน มีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ ระบบการศึกษา ระบบสาธารณสุข พยายามยกระดับรายได้ของประชาชนให้สูงขึ้น จนถึงตอนนี้ประเทศไทยถูกจัดให้อยู่ในประเทศรายได้ปานกลางระดับบนแล้ว ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็พยายามสร้างความร่วมมือกับประเทศต่างๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาาร่วมกัน ไม่จำเป็นต้องขัดแย้งกันและไม่จำเป็นต้องเลือกที่จะอยู่ฝ่ายใด บทเรียนจากประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา ทำให้ประเทศไทย ได้เรียนรู้ว่า การทำสงคราม การเลือกข้างเลือกฝ่าย ไม่ส่งผลดีกับฝ่ายใดเลย และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอย่างมาก โดยการนำประวัติศาสตร์มา**มองปัจจุบัน**

การนำประวัติศาสตร์มามองปัจจุบัน บทเรียนจากประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาในทุกยุคสมัย ประเทศไทยได้เรียนรู้ว่า การทำสงคราม การขัดแย้ง การเกิดข้อพิพาท หรือการเลือกเข้าข้างชาติมหาอำนาจ ในเวทีระหว่างประเทศ ไม่เกิดผลดีต่อประเทศไทยและประเทศอื่นเลย ในทางตรงกันข้าม การหันหน้าเจรจา การร่วมมือ การรวมกลุ่มประเทศในภูมิภาคแบบพหุภาคี ไม่ปิดกัน ไม่กีดกัน ไม่คว่ำบาตร การเปิดเสรีทางการค้า การพัฒนา การลงทุน แต่ก็ได้ตัดไมตรีกับชาติมหาอำนาจ จะเป็นหนทางที่ดีที่สุดสำหรับประเทศไทย ในการที่จะพัฒนาประเทศ ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทย และในขณะที่เดียวกัน คนไทยเอง ก็ควรต้องหันมาให้ความสำคัญกับตนเอง ให้ความสำคัญกับท้องถิ่น วัฒนธรรม ประเพณี จารีตนิยม รากเหง้า ของตนเอง เลิกดูถูกดูแคลนว่าตนไร้ซึ่งความสามารถที่จะไปแข่งขันกับใคร นิยมยกย่องชาติไทยให้มากขึ้น ชาติตะวันตกไม่ได้มีแต่สิ่งที่ดีเสมอไป คนไทยควรเรียนรู้และถอดบทเรียนมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับคนไทยเอง

คนไทยควรหันกลับมาพัฒนาท้องถิ่นของตนด้วยตนเอง ไม่ต้องรอหรือเป็นฝ่ายรับจากภาครัฐฝ่ายเดียว ประเทศไทยได้เปรียบเรื่องภูมิรัฐศาสตร์ อุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ สภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมกับการเพาะปลูก การมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงาม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่งดงามยิ่ง ตลอดจนคนไทยนิสัยน่ารัก ถึงจะขัดแย้งและเห็นต่างกันบ้าง แต่คนไทยรักกัน สามัคคีกัน ช่วยเหลือกัน มีจิตใจเป็นมิตร ออบอุน ชอบช่วยเหลือ คุณลักษณะเหล่านี้คือ คนไทย ที่ชาติอื่นหรือประเทศอื่นยากที่จะเลียนแบบ

บทสรุป:การสร้างชาติไทย การเปลี่ยนผ่านยุคสมัย การเปลี่ยนแปลงการปกครอง การเกิดสงครามโลก การเกิดสงครามเย็น และการเกิดใหม่ของโลกตะวันออก ล้วนแต่เป็นเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่คนในยุคปัจจุบันควรให้ความสำคัญและเรียนรู้ ชาติไทยเกิดขึ้นได้อย่างไร? ชาติไทยใครเป็นผู้สร้าง? ชาติไทยผ่านอะไรมาบ้าง? คำถามเหล่านี้ ผมว่ามีความสำคัญมาก การเรียนรู้จากประวัติศาสตร์ จะทำให้เราได้บทเรียน ได้มุมมอง ได้แนวคิด และสามารถตอบข้อสงสัยบางประการดังที่ยกตัวอย่างข้างต้น

บางเรื่องที่เกิดขึ้นและเป็นปัญหาในสังคมไทย อาจเป็นเพราะเราลืมให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์ของชาติไทย เช่น ทำไมต้องมีสถาบันพระมหากษัตริย์ ทำไมต้องมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ทำไมต้องเชื่อฟังและเกรงกลัวชาติมหาอำนาจ และทำไมคนไทยถึงรักและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ ด้วยเหตุการณ์ต่างๆที่ผ่านมา หากเราเรียนรู้และให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์ จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า สถาบันพระมหากษัตริย์มีบทบาทอย่างมากมาย

ตั้งแต่การสร้างชาติไทยจนถึงการเกิดใหม่ของโลกตะวันออก คนไทยขาดสถาบันพระมหากษัตริย์ไม่ได้ ยังคงอุ้มใจสบายใจและไว้วางใจสถาบันพระมหากษัตริย์อยู่เสมอ คำว่า “ราชาธิปไตย” จึงเกิดขึ้นและใช้อธิบายบริบทของสังคมไทยได้เป็นอย่างดี และแปลกประหลาดอย่างหนึ่งคือ สถาบันกษัตริย์ไทย ทำงานรับใช้ ประชาชนคนไทย ที่ผมกล่าวมานี้ คงไม่ผิดนัก

หากจะพัฒนาประเทศไทยในขณะนี้ ปัญหาการกระจุกตัวของรายได้ การลดการเหลื่อมล้ำ การยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคมชนบทให้มีความเจริญพอที่จะใช้คำว่า “เมือง” มาเรียกแทนคำว่า “ชนบท” คนเมืองไม่ดูถูกดูแคลนคนชนบทหรือคนต่างจังหวัดว่าไม่มีความสามารถ ไม่รู้จักคิดในสิ่งที่สร้างสรรค์ได้ ภาครัฐควรศึกษาและให้ความสำคัญกับมุมมองหรือบทเรียนทางประวัติศาสตร์ของไทย มาวางนโยบายการพัฒนา และประชาชนคนไทยควรหันกลับมาพัฒนาท้องถิ่น ชุมชนของตน ควบคู่ไปกับการรับการสนับสนุนจากภาครัฐ พยายามรวมกลุ่ม และศึกษาข้อได้เปรียบเสียเปรียบในท้องถิ่นของตน พัฒนาต่อยอดให้ถูกจุด ถูกจริต ท้องถิ่นและชุมชนของตนก็พัฒนาให้เป็นเมืองได้ ไม่จำเป็นต้องอาศัยหรืออพยพย้ายถิ่นมาทำงานในเมืองหลวงหรือจังหวัดหัวเมืองใหญ่ๆ

การได้ประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง เหมาะสมกับท้องถิ่นและทรัพยากรที่มีในท้องถิ่น ภูมิใจในประวัติศาสตร์ของตนเอง ภูมิใจในความเป็นคนไทย ช่วยกันสร้างสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่น เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในส่วนรวม เห็นต่างได้แต่อยู่บนหลักการประชาธิปไตย ชี้แจงข้อคิดเห็นด้วยเหตุผล ไม่ยึดตัวเองเป็นที่ตั้ง ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ด้านการประกอบอาชีพควรมีการสร้างผลผลิตหรือผลงานของตนให้เป็นสินค้าที่สามารถต่อยอดหรือเพิ่มมูลค่าได้ หากประกอบอาชีพในภาคบริการ ควรสร้างความประทับใจให้เกิดแก่ผู้รับบริการ หรือชาวต่างชาติที่มาเที่ยวประเทศไทย ช่วยกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยว รักษาความสะอาด สร้างเครือข่ายภาคประชาชนในระดับท้องถิ่นให้เข้มแข็ง ในเมื่อเรียนรู้จากประวัติศาสตร์แล้ว ทำปัจจุบันให้ดีแล้ว ย่อมส่งผลต่ออนาคตที่ดีด้วย และที่สำคัญคือ เรียนรู้และเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมของเรา ด้วยการสร้างความรู้อยู่บนข้อเท็จจริง ประวัติศาสตร์ของประเทศเราเองแล้ว เราจึงจะสามารถนำเอาความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากสากลมาเลือกใช้มารับใช้ ให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมของเรา.

อ้างอิง

เอนก เหล่าธรรมทัศน์. 2560. เอนกธรรมทัศน์ พิจารณาสังคมไทย ด้วยภูมิปัญญา ความ มหหวังและกำลังใจ พิมพ์ครั้งที่ 1.